

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

15

EGÅ
VED ÅRHUS
ungdoms
højskole

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

Egaa-Bogen

Elevforeningens Årsskrift

1982

Indholdsfortegnelse

En hilsen	3
Den første dag	4
Der er nok at tage fat på	5
Myte og drama	9
Billeder fra sommerkurserne 1982	13
Et idrætsskolekursus - på Egå	15
På fotoskole - Peter Jacobsen	19
På fotoskole - Erik Pihl Christensen	21
Rejseindtryk fra Færøerne	26
Portugal 1981	32
Dagen og vejen?	37
Et frø lægges i jorden	40
Hvis du vidste...	41
Tegninger - Inge Lise Ravn	43
Om at holde kontakt	46
Om at være lærer	47
Nyt fra højskolen	51
En hilsen fra elevforeningen	54
Forskelligt	55
Elever januar-maj 1981	56
Elever august 1981-februar 1982	58
Elever marts-juni 1982	60
Elever august 1982-februar 1983	62
Elevforeningens regnskab 1981-82	64

En hilsen

For 10 år siden, i 100-året for Grundtvigs død, fandt vi anledning til at overveje Grundtvigs betydning for højskolerne, Danmark og måske hver enkelt af os. Til næste år kan vi fejre 200-året for hans fødsel. I det mellem-liggende tiår har han hverken været glemt eller overset, selvom det danske samfund ellers har haft nok at se til. Men om »den gamle« vil kunne være nogen virkelig støtte for os i kampen mod de vanskeligheder, der har tårnet sig op i disse ti år, må det kommende jubilæumsår vise.

Som indledning kunne vi passende sætte et vers, der hører til den sang, vi oftest synger her på skolen: »Hvad solskin er for det sorte muld«. Sangen er desværre forkortet i højskolesangbogen. Vi mangler i høj grad dette vers:

Som dansken sejred en sommerdag
og jog af marken de lede trolde
nu sejre lysets den gode sag
hvor løver føres i hjerteskjolde
trods mørkets harme, i strålearme
af lys og varme
vor skole stå!

*Kira Koch Andersen
Kirsten Andersen
Mie Bruus
Erik Pill Christensen
Odd Frederiksen
Lorelies Hansen
Torkild Holst*

*Jens Hostrup-Jessen
Else Jensen
Helen Johansen
Sus Lindeløv
Elna Marie Madsen
Elo Madsen*

*Inge Nielsen
Inga Poulsen
Jørgen Rasmussen
Lise Rosschou
Finn Lykke Schmidt
Kent Thomsen
Helle Trolle*

Den første dag

Usikkerhed, sikkerhed, usikkerhed, bliver sikkerhed,
hed,
hvad hedder du?
Mig?, jeg kommer fra Sjælland.

Øjne der ser, glør, stirrer og vurderer, hvad ser de?
hold kæft! hvor ser han dum ud!
aldrig har jeg set så smuk en mund som hendes!
indtryk og udtryk
tryk
trykket
Gud ske lov for Elin.

Alle de andre har også
en næse, 2 øjne, en mund og 2 ører
og de kan
lugte, se, skrigende og høre
nøjagtig lige som mig
det hele er lige til og let
lettelse
og stort og nyt og blankt
lige til at begynde på

og vi er mange nybegyndere
måske for mange
måske for lidt
men alligevel, der vil altid være 1, 2, 3 eller 72
til at leve med!

Henriette Pedersen, efterårsholdet 1982

Der er nok at tage fat på

- *generationskløften*, den man som barn tror »nok går over« før man bliver voksen, (som tandpine går over).
- *arbejdsløsheden* og den kedelige debat »om de ugidelige mennesker, der sagtens kan få arbejde, hvis de vil, og så al den understøttelse de skal ha'«.
- *ungdommens fremtidsmuligheder*, hvad er der til dem af uddannelse, arbejde, hvor skal de bo, og hvad gør vi ved
- *narkoproblemet*, der jo ikke kun er de unges, ligesom
- *spiritusproblemet* heller ikke kun er de unges, for hvem har de lært det af?
- *10-året* for Danmarks indlemmelse i EF, harmoniseringen, (dvs. ensretningen), de endnu ikke indfrieede løfter,
- *den globale situation*, fødevarefordelingen i verden, ressourceforbruget og den stadig tiltagende forurening,
- *menneskerettighederne*,
- *øst- vestproblematikken*,
- *de nære daglige spørgsmål* i en- to- eller flersomheden,
- *glæden ved livet* trods alle besværligheder,
- *frygten for dets udslettelse*. Siden atombomben sprængtes i Hiroshima den 6. august og i Nagasaki den 9. august 1945, har frygten for atomkraften præget mange mennesker. Især frygten for atomkrig men også frygten for følgerne af atomkraftens udnyttelse til fredelige formål. Ufatteligt, at det skal være nødvendigt at frygte krig. Ufatteligt, at magt stadig har så stor betydning for mennesket. Ufatteligt, at så få tager hensyn til, at krig aldrig har været til gavn for mennesker.

SITUATIONEN

»Over os hænger et atomkraftens Damoklessværd i den tyndest tænkelige tråd, der når som helst kan bryde på grund af et teknisk uheld, fejlregning eller sindssyge«.

John F. Kennedy

Der er ingen, der vil det.

Alle vender sig imod det.

Du kan spørge overalt.

Der er ingen, der vil det.

Spørg blandt dine naboer.

Spørg dem inde i kantinen.

Spørg på alle vore skoler.
Der er ingen, der vil det.
Spørg hende i møntvasken.
Spørg den lille købmand.
Spørg blandt de yngste.
Spørg alle de unge.
Spørg dem, der er forældre.
Spørg alle de ældste.
Der er ingen, der vil det.
Spørg hende hos gartneren.
Spørg dem i fagforeningen.
Spørg dem ude på landet.
De siger alle det samme.
Der er ingen, der vil det.

Videnskabsmænd advarer.
De, der ved mest, siger,
at sandsynligheden stiger.
Det er et spørgsmål om tid.
De, der leder os, siger:
Vi må forberede os på det.
Vi må ruste os til det.
Vi behøver nye raketter.
Vi må have større depoter.
Vi må have flere bevillinger.
Vi må betale det, det koster.
Vi må stå sammen om det.
Vi må indstille os på det.
Vi må lære at se det i øjnene.
Vi må indordne os under det.
Vi må værne os imod dem,
der taler imod det.
Vi må vænne os til det.
Vi må lære at leve med det.
Det er jo ikke sikkert,
det varer så længe.

KENDER DU DETTE.
Kender du dette at vågne
mens kroppen er badet i sved

bundet til søvnen af drømme
der ikke vil levne dig fred
en hastig og angstfyldt banken
har sat sig fast i din krop
for da at se at drømmen
er sandhed når du vågner op.

Kender du dette at drømme
at ordrer du frygter blir sagt
at se de djævelske kræfter
som en rå og virkelig magt
at bomber lastes i flyet
robotter gør alting klart
for da at se at drømmen
er sandhed og alt er parat.

Kender du dette at mærke
din dirrende brændende krop
mens skibene ændrer kursen
og maskinerne tankes op
dette at drømme og huske
den rædsel og nød du har set
for at vågne og ane
at det du drømte er sket.

Kender du dette at vågne
mens kroppen er badet i sved
bundet til søvnen af drømme
der bestandig knuger dig ned
drømme om bomber der falder
drømme om terror og magt
for da at vågne og vide
vi sov mens planen blev lagt.

Forfatteren Carl Scharnberg har skrevet SITUATIONEN og KENDER DU DETTE. Digtene står i »Beredskabsdigte og andre stykker« og i »Udvalgte digte«. Carl Scharnberg giver i sine digte og tekster tydeligt udtryk for sin politiske opfattelse. Det han skriver er til at forstå, og det er tekster, alle kan bruge.

Else Jensen

Fotos side 8-14: Odd Frederiksen

Myte og drama

Når man møder begrebet myte, sættes ofte en række associationer og forestillinger i gang. Et godt og gammelt begreb med en lang tradition bag sig - samtidig med at det nyder en stadig stigende popularitet i dag. Litteratur, antropologi, filosofi, psykologi og religionshistorie kan nævnes som eksempler på de områder, hvor man i de seneste år har oplevet en stadig stigende interesse for myten.

Men hvilken betydning har mytefænomenet? Hvad kan det fortælle os om det liv, vi lever på jorden i dag? Dertil må man svare, at myten i sine fremtrædelsesformer aldrig er entydig. Og den kan derfor ikke forklares entydigt og enkelt. Den kan ikke reduceres til at udgøre kun ét aspekt. Mytens indhold, brug og funktioner er netop så mange, at man afskærer sig selv fra enhver indsigt og forståelse, hvis ikke man erkender at myten er mangesidig. Og dog kan man sige at mytens mange ansigter alligevel har nogle væsentlige fællestræk. Udtrykt i sprog og skrift kan den oversættes fra et sprog til et andet og fortælles i vidt forskellige kulturer og miljøer - uden at dens centrale kraft og kerne går tabt. Et faktum som jeg tror må bero på selve mytens symbolske natur. En symbolsk natur, der indeholder de fællesmenneskelige oplevelser, som gennem historiens skiftende tider er blevet erfaret - samtidig med at oplevelserne aktualiseres i det enkelte menneskes univers her og nu.

Gavnligt kan det også være at se lidt på mytebegrebets sproglige oprindelse. Det har rod i det oldgræske ord MYTHOS, der betyder ORD. Et andet ord LOGOS, betyder ligeledes ORD, men repræsenterer klassisk en modsætning til MYTHOS. Hvor LOGOS står for den rationelle, fornuftsmæssige og logiske brug af ord, står MYTHOS for det irrationelle og følelsbetonede. MYTHOS er den poetiske overlevering, der ikke behøver at hente sit indhold i den konkret forståelige virkelighed.

På baggrund heraf er det vel forståeligt nok, at myten i dette århundrede er blevet genstand for psykoanalytikernes forskning i og interesse for den side af menneskesjælen, som repræsenterer det ubevidste. Man er indenfor dette område uenige om hvordan mytebegrebet skal forstås, men ser dog i myten nogle fælles universelle træk, som svarer til bestemte mønstre i den menneskelige sjælestruktur. Som eksempler på områder hvor dette diskuteres heftigt kan nævnes Ødipus- og Elektrakomplekset samt ynglingen Narcissos, der i sin forelskede selvspejling har lagt navn til nutidens narcissisme.

En af de psykologer, der har forsket mest i disse mønstre, er C.C. Jung.

Jung kalder de mytiske figurer, der knytter sig til de psykisk ubevidste lag, for ARKETYPER. Arketyper er en fællesmenneskelig arv. Gennem temaer og visualiseringer sammenknyttes myter og drømme som afspejlinger af de ubevidste processer, der er fælles for alle mennesker. Dette genskin fra det ubevidste kalder han DET KOLLEKTIVE UBEVIDSTE. Dog er det rimeligt her at fastslå, at det enkelte menneske oplever sine egne myter med deres arketypiske afspejlinger, men der findes ingen entydig universel forståelse af dem, alene af den grund, at de fra tidernes morgen aldrig har været bevidste. De er billeder, symboler og drømme, der bevæger sig i menneskets tilværelse, og de kan derfor ikke umiddelbart oversættes til et empirisk og rationelt sprog. Myter taler indirekte til forstanden gennem det Jung kalder FÆLLESMENNESKELIGE FONDE, som vi må leve i samhørighed med. Myternes kerne er nemlig en livsbekræftende kraft, som ved oplevelse gør livet bedre at leve. Gør livet værd at kæmpe for.

Og her er det så, jeg vil koble nogle erfaringer fra dramatikundervisningen på. Netop fordi det gennem de sidste par års arbejde indenfor dette område er blevet mig bevidst, hvor stærkt de mytiske fænomener træder frem gennem den form, vi på Egå Ungdoms-Højskole primært har arbejdet med. Igennem fysisk træning (ofte meget intens og »hård«) kombineret med forskellige øvelser (tillidsøvelser, sanseøvelser, plastiske kropsovelser, stemmeøvelser samt mime og improvisationsøvelser) prøver vi på sammen at åbne for de skjulte muligheder i de personlige udtryksevner og, så langt som det er muligt, at nå ned til det autentiske niveau i menneskers forholden sig til hinanden. At mobilisere evnen til at identificere sig med andre og indføle sig åbent og i nye og ukendte områder.

Idé og teknik bag dette arbejde er først og fremmest udsprunget af det af Jerzy Grotowski grundlagte polske Teater Laboratorium. Man prøver herigennem at opøve evnen til at lytte og tale med kroppen. Ikke som et mål i sig selv, men som et udtryk for en grundholdning, der betragter menneskekroppen som et mikrokosmos, hvor man ud fra et større kendskab til sine egne reaktioner og evner til indføling kan arbejde med større ægthed og integritet i forhold til omverdenen.

I slutningen af denne arbejdsproces anes så småt konturerne af de samfundsmæssige kollektive processer, der ligger i den kollektive underbevidsthed - myterne.

Med udgangspunkt heri går man så over til næste fase. Vi vil lave et stykke dramatik/teater, således at andre kan stifte bekendskab med vore hidtidige erfaringer og oplevelser. Vi vil etablere et møde med publikum. Det siger sig selv at den kommende forestilling ikke bygger på en i forve-

jen nedskrevet tekst (Grotowski: Enhver reproduktion er falsk, da den ikke bygger på den subjektive sandhed). Forestillingen udvikles nu ud fra de førhen indhøstede erfaringer samt nye og lange improvisationsarbejder, hvor eleven (skuespilleren) står i centrum. Man kan stimulere arbejdet ved brug af tekster hentet fra myter, sagn og eventyr.

Lærerens (instruktørens) rolle i denne proces er at være inspirator og katalysator samt bidrage med en strukturering af de fremkomne resultater. Vigtigt er det imidlertid, at det er elevernes egne subjektive erfaringer og oplevelser, der danner grundlaget for arbejdet.

Som den tredje og sidste fase i arbejdet spilles forestillingen for publikum, og det viser sig ofte, at reaktionerne er langt større end dem, man som regel oplever, når der spilles traditionelt. Her oplever publikum ikke det éndimensionale, borgerlige teater eller det entydige politiske teater. Gennem et primært kropsligt udtryk opleves i både konkrete og abstrakte former noget, som man genkender, men måske ikke er bevidst om. Sammen med de agerende oplever publikum at tilværelsen er andet og mere end den umiddelbart giver sig ud for. Og det giver muligheder.

I de forestillinger vi hidtil har lavet på denne måde, fremstår der altid til sidst et håb og en drøm. En vision om at den menneskelige civilisations snarlige sammenbrud ikke behøver at være sandheden, da vi har andre muligheder og kræfter i os. Vore beslutninger om handling må træffes på baggrund af ønsker om en menneskeværdig fremtid for alle. Som i den mytiske fænomenologi føler vi, at det drejer sig om at bekæmpe de tendenser, der truer overlevelsen, fællesskabet og selvstændigheden, og arbejde for de tendenser, der fastholder livets muligheder.

Det er både spændende, inspirerende og mærkværdigt at arbejde med dramatikken og myten på denne måde. Ikke mindst fordi lærer og elev her - for en gangs skyld - gennem fælles erfaringer gennemlever den samme erkendelsesproces.

Myten skaber muligheden.

Finn Lykke Schmidt

Billederne på de næste sider er fra vore korte kurser, sommeren 1982.

Fotos side 8-14: Odd Frederiksen

Et idrætskursus - på Egå!

Et idræts-, boldspil- psykologikursus på Egå, kunne det lade sig gøre? Uden idrætshal, en rigtig boldbane, basketkurve, svømmebassin osv.? Nogle af disse tanker fløj rundt i hovederne på os allerede i foråret 81. For at få svar på vores spørgsmål, var der jo ingen anden udvej end at prøve, derfor fik vi et program stabled på benene, annoncerede, lavede brochurer, talte om det til alle bekendte der måtte have interesse i et sådant kursus, - men ak der kom for få tilmeldinger, vi kunne altså ikke få svar på vores spørgsmål - endnu.

Vi ville have svar- på den igen, ikke lade os slå ud af modgang og andres manglende vilje til at give stedet her en chance også inden for dette felt. Vi lavede teksten i brochurerne om, forenkede den, skrev den i et sprog så alle kunne være med. Ligeledes ændrede vi målet med kurset, vi skrev bl.a. kan du lide at bevæge dig i al almindelighed og med en bold i særdeleshed.? Trænger du til nye impulser? - At dyrke idræt, hvor det at have det sjovt sammen med andre, uanset køn og kunnen er det primære?

Ud fra disse kriterier planlagde vi kurset.

Sommeren nærmede sig, tilmeldingerne gik langsomt, skulle vi igen lide et nederlag, det var næsten ikke til at bære, men vi håbede på der ville komme nok, selv om »jeg« inderst inde nok var lidt bange for kurset alligevel, bange for, hvad var det for mennesker der ville komme, hvad ville de forvente af os og stedet. Kunne vi med de faciliteter vi havde til rådighed levet op til de forventninger de måtte have, ind imellem tænkte »jeg« bare det ikke bliver til noget.

Det skal dog siges, at vi havde fået tilsagn om at leje Skæring Hallen et par gange i løbet af ugen, det var trods alt en betryggelse at have i ryggen.

Fjorten dage før det hele skulle løbe af stabelen, manglede der endnu tilmeldinger, vi annoncerede igen, om det var det, eller fordi det er »in« at tilmelde sig i sidste øjeblik skal jeg lade være usagt, men den 10. juli var der tilmeldinger nok til det hele kunne begynde for alvor, nu var der ingen vej tilbage.

Til at gennemføre kurset havde jeg fået tilsagn om hjælp af to højskolekammerater fra Den Jydske Idrætsskole i Vejle, Ejner Sørensen og Erik Lindholt Andersen. De er begge folkeskolelærere til daglig, de syntes det kunne være spændende at prøve højskolelærerlivet for en uge. Ligeledes havde jeg fået Louis Mogensen som har idræt her til daglig til at hjælpe, til sidst Max Rasmussen fra Kolding Seminarium, der har fostret en masse nye ideer inden for boldspillene. Det var jo mange ansigter om kun 24

Foto: Torkild Holst

kursister, men på denne måde kunne det jo kun blive alsidigt og inspirerende for både elever og lærere. For os undervisere kunne det under ingen omstændigheder blive nogen guldgrube, men glæden ved og udfordringen ved at kunne få vore tanker og ideer ført ud i livet var det primære for os. Efter en del søvnløse nætter kom dagen hvor det hele skulle begynde, mandag den 17. juli kl. 15 kom den første (som så meget fornuftig ud, det gjorde de andre forøvrigt også).

Forventningen og spændningen over hvad der ventede lyste ud af øjnene på dem, nu var det op til os, at udnytte denne udstråling på en positiv måde.

Vi havde før kurset sendt spørgeskemaer ud til kursisterne, hvor vi spurgte, hvilken idrætsgren de interesserede sig for, for derigennem at forberede os bedst muligt. Samtidig havde vi spurgt, om der var interesse for indbyrdes undervisning. Alle svarede på skemaerne, det viste sig, at næsten alle var aktive inden for en eller anden idrætsgren, og til al held var der ingen »eliteræsere« imellem, hovedparten havde valgt kurset for at møde og være sammen med andre unge på deres egen alder. Kun en enkelt havde interesse for at undervise, det var en pige som gerne ville arrangere et orienteringsløb, det fik vi i fællesskab stablet på benene på kursets 3. dag. Løbet foregik i Risskov, det blev en bragende succes. Dette må åbenbart have givet andre blod på tanden, for inden ugen var omme havde 8 prøvet at undervise, nemlig i volley, håndbold og badminton. Disse initiativer ser jeg som noget meget positivt, at man i løbet af bare en uge kan føle sig så tryk og åben, at man tør tage den udfordring det er, at stå foran 23 jævnaldrende og få en undervisningssituation til at fungere. Efter hver lektion havde vi en kritikrunde på den, det tror jeg var noget af det de fik allermost ud af, både undervisere og elever.

Som alle sikkert husker har sommeren været meget varm, det krævede, at vi var »nødt« til at holde en længere middagspause end vi normalt ville have gjort, denne blev brugt til strandture. Disse ture til stranden kunne jo ellers godt være roden til »sløvsind« senere på dagen, dette var dog ikke tilfældet, snarere tvært imod, selv den sene aften blev brugt til fysisk aktivitet eller hygge foran pejs og bål.

Lørdag eftermiddag skulle dommen stå, nemlig kursisternes dom over os, skolen og kurset, dette forløb over al forventning, der blev brugt vendinger som »fedt - ikke maden men kurset« - dødlækre huse og værelser, flinke og rare medarbejdere, overlækker mad, afvekslende og sjovt osv. De negative ting var i baggrunden, selv om dette jo tit kan være roden til noget positivt, hvis man ellers er villig til at arbejde med det. Nogle syntes kurset var for kort velvidende om, at et længere forløb ville gøre det noget

dyrere. En mente, der var for lidt idræt, til dette dog en sidebemærkning om, at det der havde manglet i idræt til fulde var blevet indfriet i samværet og fællesskabet. Et par savnede mere psykologi, samt evt. foredragsholdere udefra, men alle syntes, at vi skulle fortsætte med kurset også i 83.

Denne kritik følte vi som en meget stor udfordring til at arbejde videre med idrætskursus på Egå, så vi bruger nu vinteren til at justere og indstille os på endnu et kursus.

Enhver begyndelse er svær og kræver megen tid, men når det er lykket hvad det ofte gør hvis alle er indstillet på at yde noget uanset hvor primitive midler der er til rådighed, glemmer man det sure slid og husker de positive oplevelser.

Jeg tror kursisterne fra denne sommer tog hjem med en masse dejlige oplevelser og indtryk om det at være sammen. Det at kunne bruge hinanden i alle situationer og i fællesskab være med til at ændre mål og midler så alle kan få noget ud af det, er med til at give et andet syn på tilværelsen, livsmod, livsglæde. Er dette rigtigt tror jeg at Egås navn som sted for et sådant kursus vil blive en tradition i fremtiden, og så har vi nået vort mål.

Torkild Holst

Fotoholdet, Concordia

På fotoskole

kommentar af Peter Jacobsen - elev

Som følge af at vi skulle på rejseuge, blev det besluttet, at vi skulle på fotoskolen Concordia i Kvissel ved Frederikshavn, hvor vi skulle være 5 dage.

Skolen er oprettet i tilknytning til fotobladet Foto Kino, som blev startet der i 1972.

Da det passede med tiden, blev vi mandag aften inviteret med til et redaktionsmøde på Foto Kino, hvor vi var med til at udvælge nogle farvebilleder til bladets farvesider. Derefter snakkede vi om bladets forside, og der var enighed om, at der var for mange halv eller hel afklædte piger (men de skulle med ellers »ville bladet ikke sælge«, fik vi at vide). Derefter blev der nedsat 4 grupper:

Landskabsgruppen

Portrætgruppen

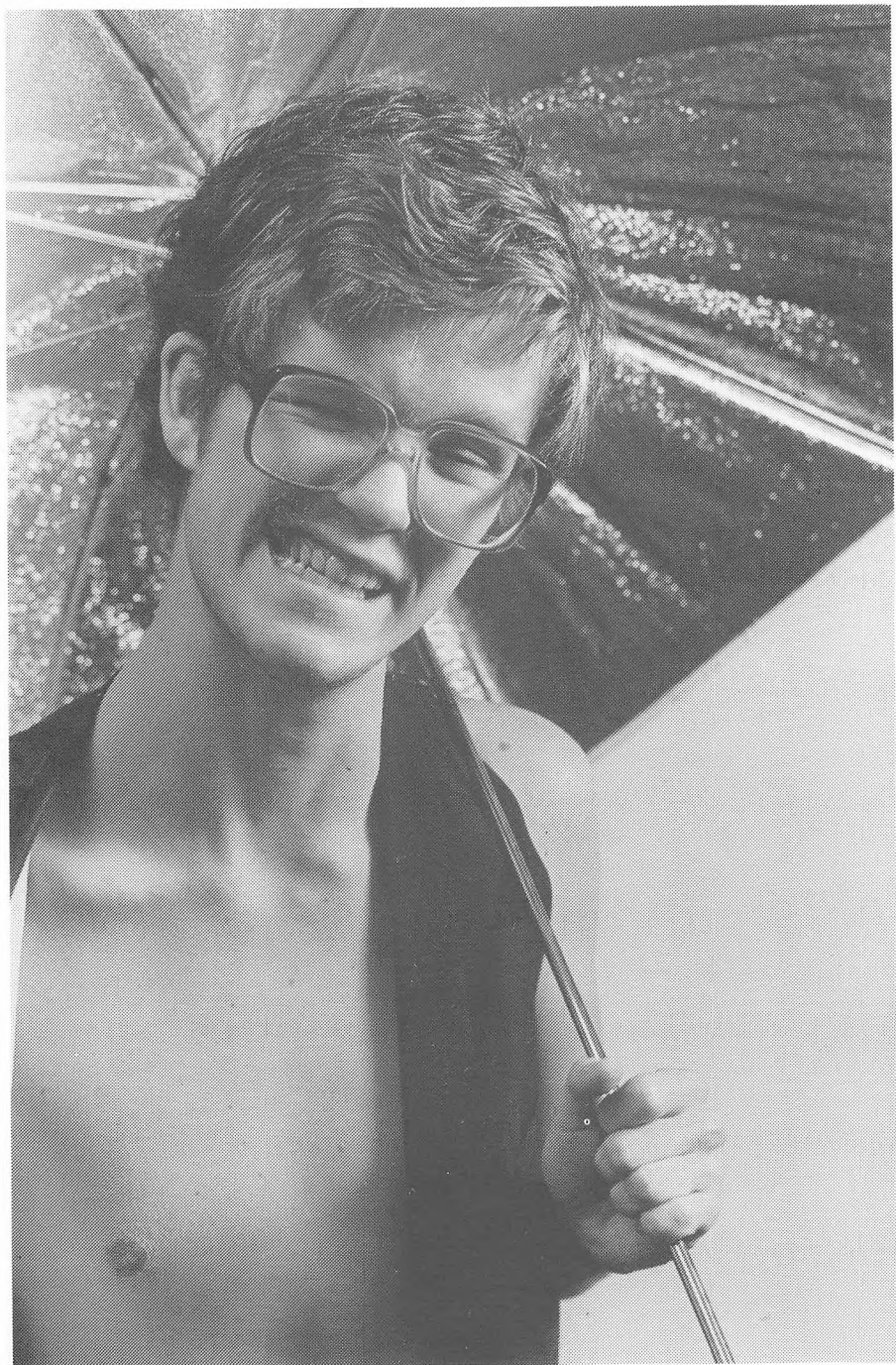
Danmark i 80'erne, der som tema havde: ting, der ville forsvinde i løbet af 80'erne

Reportagegruppen der gik bagom resten af holdet, og fotograferede de ting som vi andre beskæftigede os med.

Dagen efter tog vi ud for at fotografere. Nogle var ude for at dække et teaterstykke på en skole i Frederikshavn. Portrætholdet og gruppen Danmark i 80'erne var også i Frederikshavn, hvorimod landskabsholdet og reportageholdet blev hjemme.

De resterende dage var vi i mørkekammeret, eller vi hørte om forskellige emner bl.a. om, hvordan man laver PR ud af ingenting, hvilket er meget rart at vide, da vores billedsyn i høj grad er reklamestyret. En aften skulle vi udvælge de pressebilleder vi syntes var de bedste af et udvalg på 200.

Det var et godt kursus og mange fik meget ud af det, hvorimod de mere erfarne fik genopfrisket deres viden. Vi lærte også hinanden helt godt at kende i løbet af ugen. Efter vi er kommet hjem, er vi fortsat med arbejde med temaet: Danmark i 80'erne, som sideløbende tema. Foto Kino vil løbende bringe billeder herfra.

På fotoskole

kommentar af Erik Pill - lærer

Som det har været praksis i flere år, tar' vi med et hold en uge væk fra højskolen. Men som noget helt nyt har vi denne gang, efteråret 1982, været på rejseperiode med vore kreative grupper mindre end en måned efter kurssets start.

I det følgende vil jeg give mine subjektive betragtninger over værdien heraf ud fra mine erfaringer med fotogruppen. Gruppen vil følge mine skrivelser op med egne billeder.

Vi var i den glædelige situation, at blive tilbudt en uges ophold på Concordia Fotoskole ved Frederikshavn, som udgiver månedsbladet FOTO KINO.

Her ud over holder FOTOFORUM, som bl.a. har til opgave at udveksle erfaringer mellem medlemmer, til på stedet. Man driver osse et modelbureau vist udelukkende med pigemodeller.

Det var rart at være i et aktivt fotomiljø, hvor vi virkelig følte, at billederne stod i centrum.

Allerede den første aften var vi med til redaktionsmøde for FOTO KINO. Man ønskede kritik af bladet ud fra en del fremsendte eksemplarer, som vi i stedet for ALT FOR DAMERNE læste i på vej op i toget.

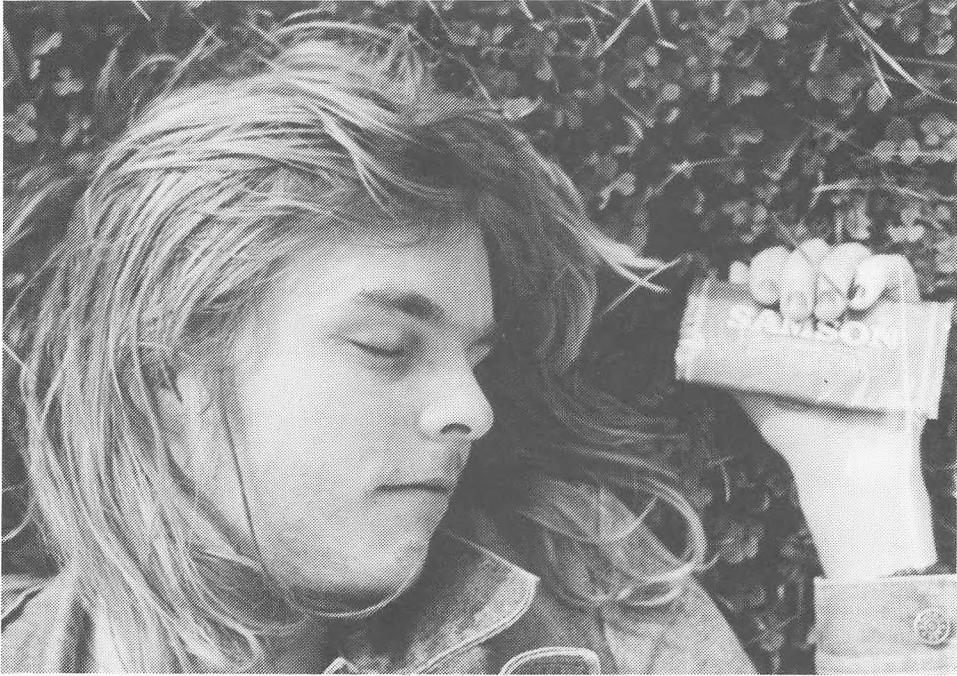
Og det var bestemt heller ikke damer, der manglede. Alle forsiderne, plus en stor del af siderne var spækket med forskellige mere eller mindre »fordrejede« kvinder, der tilsyneladende alle forsøgte at leve op til reklamens forestillinger om kvinder.

Vi var alle meget kritiske overfor dette billedvalg - så gerne pigebilleder - men på en mere naturlig måde. Vi blev klar over, at ud over blikfanget på forsiderne, som sælger bladet, så fotograferer utrolig mange mænd piger, hvorfor vi osse mente, det måtte være bladets opgave, at lære disse at ta' bedre pige- eller hellere menneskebilleder. Redaktionen var osse lidt flov over de for dårlige billeder, man ofte brugte som blikfang, så vi forudser bedring i de næste 6 måneder, hvor holdet løbende får mulighed for at gi' kritik af bladet, som vi i øvrigt syntes var ganske udmærket. Et fint, bredt billedudvalg, en go' trykkekvalitet og gode illustrative artikler. Bladet virker let læseligt. Nogle efterlyste mere orientering om teknikkerne bag de enkelte billeder - det blev os lovet fremover.

Nå, men vi skulle osse selv igang med at fotografere.

Vi blev inddelt efter interesser i 4 grupper

Derudover skulle vi alle prøve at ta' portrætter og ha' mulighed for at

Fotos: Mai-Brit Kristiansen (øverst) og Kim Hansen (nederst)

anvende stedets atelier til f.eks. reklamefotografering.

Spredningen på det 14 mands store hold var stor. Nogle havde aldrig fotograferet, men havde blot lyst, andre var godt på vej via EFG til en fotografuddannelse. Vi havde hjemmefra trænet vores billedøje ved at ta' sort/hvide dias, som vi osse selv havde fremkaldt, men udover dette ... nok lyst ... måske evner (vurder selv!).....

Der blev de kommende dage arbejdet flittigt, de sidste nætter osse til den lyse morgen, for at lave billeder, som bl.a. skulle bruges til en artikel i Aalborg Stiftstidendes søndagsudgave, samt FOTO KINOs november udgave.

Vi tog hele tiden i samarbejde med Steen på Concordia vore billeder op til kritisk vurdering. Der var meget rent teknisk at rette på de første billeder. Papirkurven var fuld af lærerige eksempler. Men man lærer bedst af sine egne fejl - det fik vist alle muligheder for. Det var osse lærerigt at få kritik af folk udefra. Jeg tror man tar' den mere til sig, i stedet for at forsvare sine fejl.

Det er iøvrigt mærkeligt som udtrykkene *angribe og forsvare* har vundet indpas i beskrivelsen af en kritisk dialog --

Vi havde en fin vekselvirkning mellem udefotografering, mørkekammerarbejde og billedkritik. En aften udvalgte vi ud af ca. 200 professionelle pressefotos dem, vi syntes bedst om.

Det var ikke idoldyrkende, men stærkt medmenneskelige billeder. Men iøvrigt påvirkede de enkeltes interesseområder stærkt billedopfattelsen.

Efterhånden som ugen skred frem voksede interessen for de mere æstetiske billeder fremfor de mere samfundsskildrende - en udvikling, der i øvrigt er identisk med udviklingen i tiden. Den dokumentariske fotografering viger pladsen for det enkelte kunstnerisk stærke billede.

Selvfølger er der osse altid stemning for at lave og se på billeder af ens venner («familiebilleder») - men det går fint ved siden af den mere målrettede fotografering. Man blir' mere kritisk overfor dagligdagens albumsbilleder og tilstræber, at gi' dem et mere alment brugbart budskab.

Det at ville noget med sine billeder er vigtigt - vi ser det dagligt i reklamebillederne - vi afslører måske ikke altid umiddelbart hensigterne, men ved kritisk billedanalyse ser vi det. Vigtigheden af at ruste os alle med et mere kritisk syn på billeder er indlysende, når vi indser, hvordan reklamens billeder styrer vores liv.

En aften fulgte vi f.eks. Kodaks nye reklame for DISC kameraer. Vi forsøgte os med et »modreklamebillede« samt besluttede at afprøve nogle af reklamens påstande - så nu har jeg penge ude at svæve med et DISC kamera. - Vores anmeldelse af kameraet vil vi forsøge at afsætte til pres-

sen f.eks. FOTO KINO. Det vil så vise sig, hvor afhængige de er af ikke at træde de store annoncører for meget over tærne.

En anden aften fortalte Steen os om, hvordan man kommer frem i pressen og skaber sig en nyhed. FOTO KINO havde således ifølge pressen selv anskaffet sig brevdUER for at sikre postgangen under posturegelmæssighederne. Nyheden blev bragt på forsiderne af de store aviser, i TV og for tiden på forsiderne i USA. I virkeligheden var det hele pure opspind!

En anden aften forsøgte vi os med det stærkt opreklamerede Kodak Ectaflex farvebilled-fremkaldningsæt med ét bad. Det var nu ikke så let, som det gav udseende af, og dyrt var det.

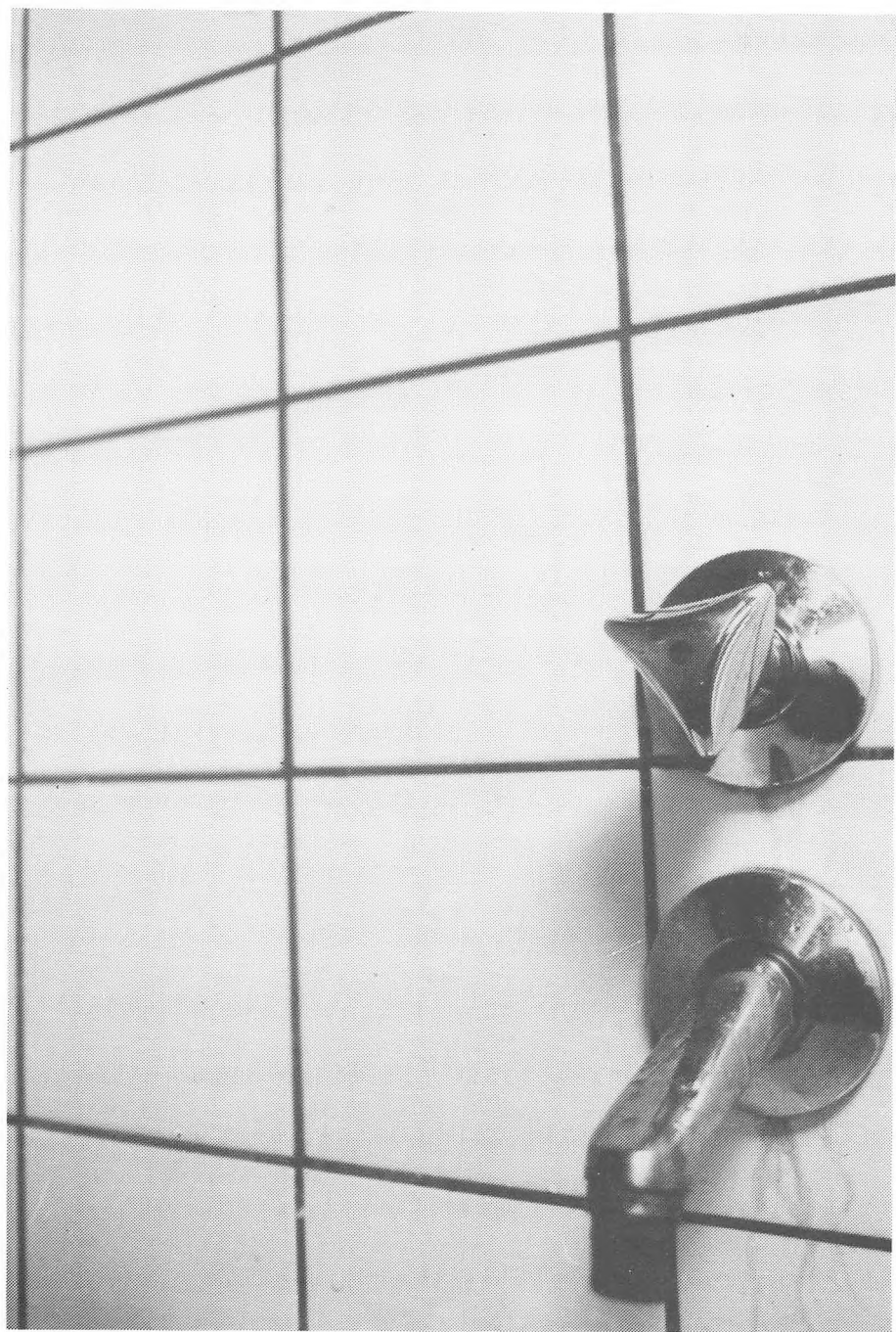
Nej, vi er fortsat mest tilfreds med at arbejde i sort/hvid og ind imellem med farve-dias.

Samtidig med vort store fotografiske virke på Concordia i slutningen af sept.82, stod vi efter sædvanlig model selv for alt det praktiske, madlavning, økonomi og øvrig planlægning. Det er virkelig godt specielt for et område hvor engagementet ellers let løber af med en, og man glemmer det sociale. Der var stor hjælpsomhed og fin tolerance, således at vi kom ugen igennem uden konflikter og med nogle fotografiske færdigheder, som vi aldrig havde kunnet opnå hjemme på samme tid.

Så det bliver ikke sidste gang vi med de kreative grupper rejser ud til et stimulerende miljø!

Foto: Dorthe Houlberg. Næste side: Peter Sørensen

Rejseindtryk fra Færøerne

Den mindste klump, mit lille våde land,
du lille ingenting på klodens mave
en klippekold i verdensrum af vand,
et ensomt mærke i de store have.

*Fra »Mit eget land« af Gunnar Hoydal
Sat i musik af Annika Hoydal*

Nogle vil sikkert kalde det naturromantik. Men for mig er det blevet helt afgørende og livsbekræftende at drage til fjelds en uge eller to hvert år. Tage det hele med: rygsæk, sovepose, telt, kogegrej, proviant osv. At leve med naturen, på dens præmisser - sådan en slags nærkontakt af tredje grad.

I år gik turen til Færøerne. Sammen med tre af mine venner opholdt jeg mig deroppe i to uger midt på sommeren.

Vi startede i Esbjerg og efter lidt over et døgn's sejlads var vi fremme. Thorshavn var helt indhyldet i tåge. Så varmede det at gamle elever og familie var mødt op på kajen og modtog os. Vi boede hos dem de to første nætter i Thorshavn, mens vi planlagde, hvor vi nærmere skulle tage hen.

Thorshavn er med sine 12.000 mennesker jo ikke nogen storby. Den virker også provinsiel. Mindre huse kun i et par etager, folk kender tilsyneladende hinanden. Selv om der er en del nye boligblokke, virker det ikke som om de er meget adskilt fra centrum ved indkøbscentre o.lign.

En ting, som slog mig da jeg kom derop, er de mange biler man ser, plus at det er let at komme med bil rundt fra bygd til bygd p.g.a. at man har sprængt tunneller gennem fjeldet flere steder på øerne er det i dag kun ganske få bygder, der ikke kan nås pr. bil.

Hvordan bor man så på de små øer uden bilforbindelse med omverdenen. For at få lidt indtryk af det og for at opleve de store fuglefjelde besluttede vi at bruge et par dage på Myggenæs (Mykines), den vestligste ø på Færøerne.

Efter et par dage på øen Vagur (hvor lufthavnen ligger) tager vi en tidlig morgen med en mindre kutter ud mod Myggenæs. På vejen ud for Vagur skinner solen i ny og næ, men da kutteren lægger til i havnen, er det hele tåget.

Vi springer op på kajen og får vore tungtlastede rygsække på. Fordi der ikke er butikker derovre har vi mad med til alle tre dage. Vi følger den stejle trappe op ved siden af spillet, hvor de virkeligt tunge ting til bygden

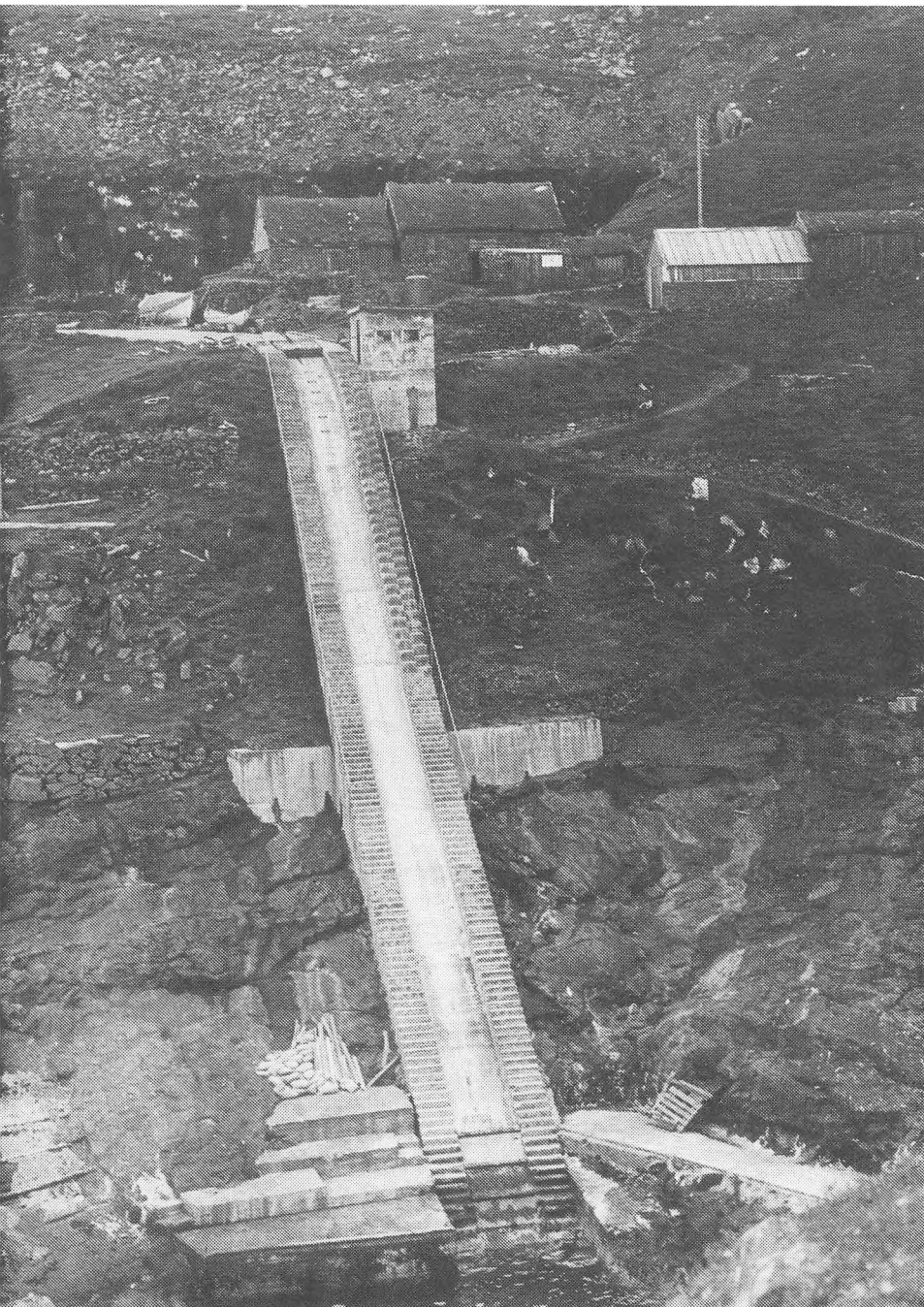

Foto side 27-31: Odd Frederiksen

kan trækkes op. På et af de første huse vi når op til, er der slået et kort op over bygden. Bl.a. er det nøje angivet, hvor man må campere. Sagen er den, at der fra bækken, der løber gennem bygden, går rør hen til bygdens drikkevandsbeholder. Turisterne må selvfølgelig gerne benytte bækkens vand nedenfor drikkevandsindtaget, bare ikke oven for så drikkevandet forurennes.

Vi vandrer - nogle steder på toppede brosten - og hele tiden med rende-stene langs gyderne op forbi bygdens mange gamle træhuse. Nogle er rødmaledede, andre hvide eller grønne og en del er tjæret sorte. Tagene kan være af eternit, men flere steder vokser der en hel lille græsplæne på taget. Man føler sig helt hensat til Frilandsmuseet ved København. I skolen - ét rum - er der 8-10 skolepulte, en globus, en søpapegøje, en kjo ve (en slags rovmåge) og endelig et verdenskort på væggen. Dette er måske det væsentligste at vide om verden, når man er barn og bor på Myggenæs? Vi fandt aldrig ud af om skolen stadig benyttes, men jeg tvivler stærkt på det. På kirkegården ser det ud som om tingene får lov til at passe sig selv, grav-stene kan slet ikke ses mere, fordi der vokser to meter høje kvan overalt. Vi kommer endelig ovenfor bygden og slår vores telte op. Det er stadig tåget, sigtbarheden er måske tredive meter, og alt hvad man rører ved er fugtigt og klamt.

Så pludselig med et letter tågen og Atlanterhavet ligger for vore fødder - sådan helt bogstaveligt 50 meter nede. Bygdens huse lyser op i deres forskellige farver, græsset slår helt gnister af bare farve og yderst mod vest Myggenæsholmen med det hvide fyr og fuglefjeldene. Omkring det hele et blikstille hav, så langt øjet rækker. Det virkede som om man sad i teatret og tæppet meget pludselig gik til side.

Det var rammerne for tre herlige dage på Myggenæs. Vejret skiftede mellem en drivvåd havgus (så alt blev klamt, selv postkortene slog sig) og et fint og forholdsvis varmt solskinsvejr. Hver dag vandrede vi de tre kilometer ud til de yderste holme med skitseblok, kikkert og fotoudstyr. Og der blev vi så siddende mange timer hver dag og iagttog havfuglene.

Jeg vil her kun omtale de to havfugle, som jeg kiggede mest på. Først søpapegøjen eller lunden med det farvestrålede næb. På vej ud til fyret kommer man flere steder igennem lundelande, hvor der yngler flere tusinde fugle. Det grønne græstæppe er helt perforeret af deres redehuller og hele tiden er der fugle på vej til eller fra. Kommer man hurtigt igennem kolonien letter allesammen som en græshoppesværm, men tager man sig god tid og undgår hurtige bevægelser, kan man komme ind på en afstand af fem meter fra dem. Vi kunne sidde og iagttage hvordan fuglene kom med tobiser (som vi mennesker bruger til skidtfisk) i næbbet. Og for-

svandt ind i redehullerne og kastede sig ud fra klippen igen. De må være effektive i vandet, i luften ligner de en lille tyk prop med nogle meget hurtigt blafrende vingeslag.

Helt anderledes elegant er sulen, både når den svæver over klipperne eller med stor fart styrter sig i havet efter bytte. Den har et vingefang på $1\frac{1}{2}$ meter. De yderste klippesøjler ud for fyret er helt hvide på afstand. Sulerne ligger tæt øverst oppe og udstøder deres specielle hæse skrig.

Alle fugleskrigene og alle fuglene i luften ligesom gik sammen til et kæmpe kor, hvor man bare andægtigt som et lille forvildet menneske

kunne lytte til og kigge på. Og så kunne man ind imellem ønske, at man var sule og bare kunne svæve rundt.

Jeg lænede mig ud over klippen, og det gippede lidt i én. Alligevel blev man liggende og iagttog sulens svæveflyvning og stirrede ned i havet. Imens det kildrede i maven.

Vi oplevede også at se de lokale komme hjem med en sæk på ryggen fuld af nyfangne lunder. På Myggenæs og flere andre øer lever fuglefangst stadig videre, nok mere for at håndhæve gamle traditioner end fordi det betyder så meget for madforsyningen. Flere steder nede i bygden så vi de lokales lange fangststænger - en lang pind med et net i enden. Desværre så vi ikke fangstnettene i brug, men det må sandelig kræve viden og hurtighed at få den lange stang op i luften lige i det øjeblik, lunden er i luften ud for én.

For en menneskealder siden boede der langt over hundrede mennesker på Myggenæs, nu er der kun 15 fastboende tilbage. De fleste ældre.

Meget af forklaringen ligger helt sikkert i de dårlige forbindelser til de andre øer. Uden for turistsæsonen kun et par ugentlige forbindelser med båd vil Vagur. Sidste vinter var der hele 6 uger uden bådforbindelse. Havnen er nærmest en naturhavn og der er kun bygget to mindre moler ud. Står vinden i syd vipper båden så meget op og ned, at den ikke kan lægge til kaj. Forsøgene med at beflyve Myggenæs med helikopter er næsten indstillet, vi fik at vide, at det er for dyrt. Men sidste sommer havde den fløjet fast på Myggenæs.

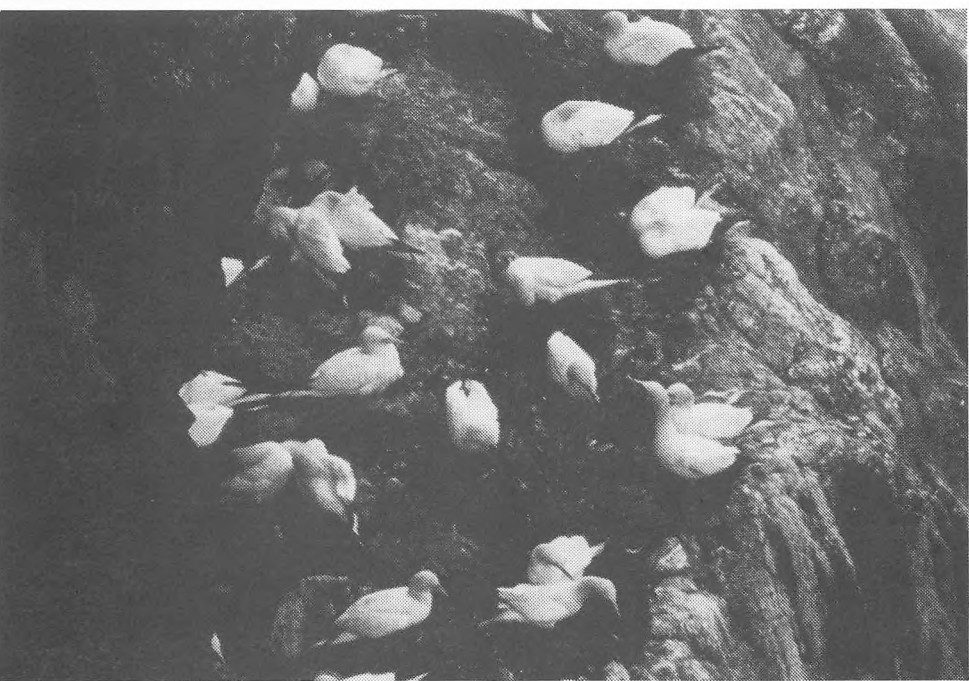
Og så er der ikke noget arbejde at få. Nogle af de ældre strikker om vinteren, og man kan leje huse ud til turisterne i sæsonen. Men fiskeriet er jo generet af dårlige havnemuligheder. Og fårene holder man kun for kødets skyld, flere steder lader man dem blot kaste ulden.

Og når efterårsvejret sætter ind med regn og blæst og tåge er hverdagen nok lidt grå og sommeridyllen væk. Tre dage på Myggenæs er ikke ret meget, vi fik ikke snakket ret meget med folk i bygden, vi kunne godt have brugt et par uger mere.

Men kom der nogle og tilbød mig at jeg gratis kunne låne deres hus nede i bygden og få gratis mad bragt derud, så tror jeg nok, at jeg alligevel ville betænke mig. Der skal en særlig psyke til at klare de lange, mørke og fugtige vintre. Og et sådan lilleputsamfund er jo nok en lukket størrelse.

Som naturoplevelse var det derimod en saltvandsindsprøjtning - en oplevelse til at leve på i lang tid frem over.

Odd Frederiksen

Tegninger side 32-35: Lise Rosshou

Portugal 1981

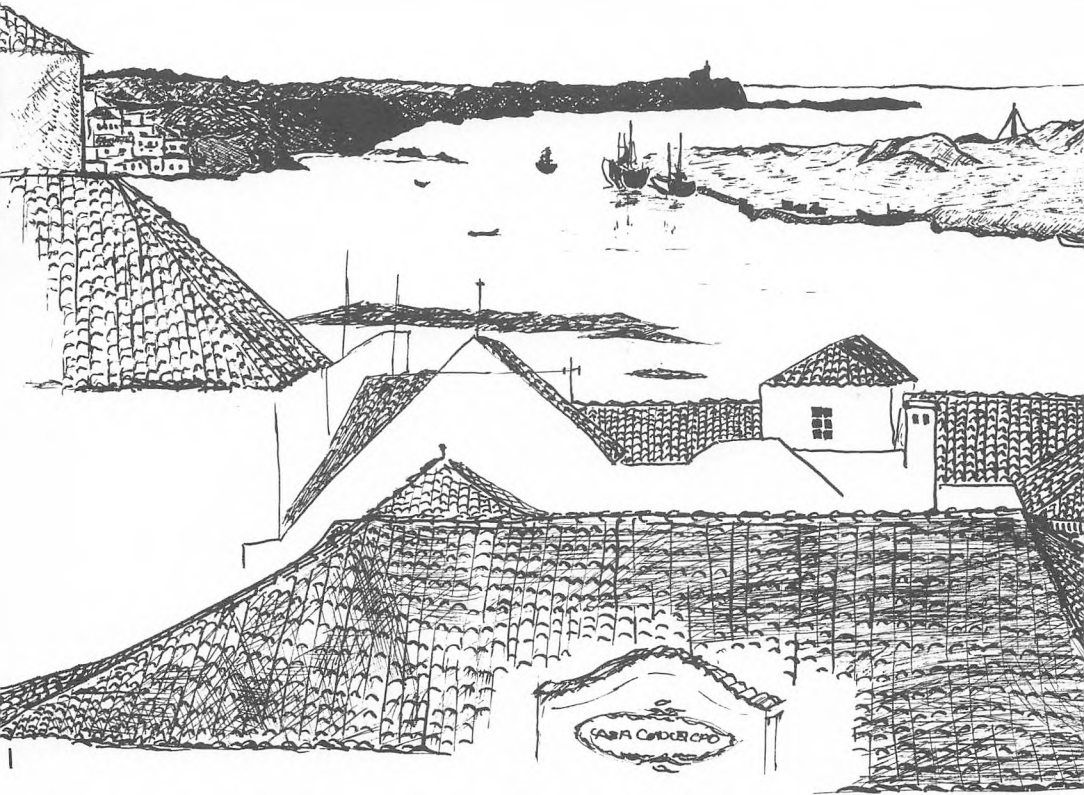
Februar. Bag os endeløse sletter røde, brune. Enligt svævende ørne. Øde grå byer. Skindklædte hyrder med flokke af geder, får. Enkelte høns på vej ind ad et hul i kirkedøren. Spaniens højslette.

Foran os tre tykke toldere i hver sin campingvogn. Tre flasker vin indenfor rækkevidde. Kommer De fra Australien? Nå ikke - værsgod at køre frem. Portugal - blomstrende mimoser hælder over vejen, blåmalede huse mellem kork og oliven. Smilende gæstfrihed, venligt imødekommende, stilfærdig melankoli, forsigtig nysgerrighed. Café, købmand, posthus under samme tag. Gedeoste i rad på disken, stærk kaffe. Come faz favor! Eukaluptustræernes kølige duft. Sol. Modne appelsiner. Mandeltrær i blomst. Lyserøde. Estralabjergene, stejle gader i spredte byer, stadig smukkere ad snoede veje ned mod den sydvendte kyst. Atlanterhavet. Varm sol, kølig skygge. Tænker på dansk forår.

Marts. Portimaõ. 3 måneder. Byen over alle byer. Sardinernes by. Fiskernes by. Bøndernes by. Sigøjnernes by. Turisternes by. Sardinere i olie. Grillstegte. Skyskrabere på vakkende fundamenter mellem gamle olivenlunde. Gamle huse, afskallede pastelfarver, håndgjorte tegl. Ingen eller få vinduer - mørke og kulde. Ud på gaden, ud i solen! Silkeklædte ben i stilthæle vrickende på hullede brosten. Eller bare fødder mellem sorte skørter. Bønder i æselkærre med hat og paraply. Biler, biler, biler. Politi til hest eller udboret knallert. Med sardingrill i forkontoret. Sagde De bilulykke? Skulle det være en stegt sardin? Nej!! Er nogen kommet til skade? Familiescootere med plads til syv. Ethvert transportmiddel er tilladt. Alt hvad der kan køre, kravle, gå bevæger sig. Til og fra. Sardinere flyver gennem luften. I kurve. Eller prøver at indhente kurven og når kun ved overfiskelig anstrengelse samme mål som de andre: kasser med is. Fisk overalt. Fisken er brødet. Sardinere med brød. Tiggere mellem bordene. Tager kun rester - ikke hele stykker. Fisk skifter ejer. Drager af til fabrik. Til marked. Bugnende boder. Pludrende kalkuner, skræmte kaniner, sortklædte bønder. En dram på en afsluttende handel om to æg og et løg.

Præsten messer uanfægtet videre i den katolske kirke. Prøver ikke at overdøve vrимlen af hunde, som har forvildet sig ind eller gymnastikforeningens højtalere udenfor. Flegmatisk tolerance. Udenfor står tiggere på række efter anciennitet. Bagest sigøjnerbørnene.

Bag hvert gadehjørne lurer en sigøjner. Forsøger ihærdigt at sælge et stjålet guldur. De bekræfter myten om sig selv - sigøjnerne. Snavsede, barbede børn med lynsnare fingre. Garvede mænd med lange knive og

sorte blikke. Brede madammer med lange fletninger, lange skørter.

Familiehieraki. Kønshieraki. Vilde entonige sange om natten på en stille café. To forsigtige turister lytter betaget, forundret ude i kanten af mørket. Sigøjnernes lejr i byens udkant. Heste og vogne erstattet af store biler eller telte af plasticposer. En lejr eller en losseplads. Holdes udenfor. Holder sig udenfor.

April. Turist. Hvor malerisk er byen, er folket, er landet. Malerisk fattigdom. Skjult fattigdom. Åbenlys fattigdom. Udbredt analfabetisme blandt ældre. Mangel på uddannelse blandt unge. Mangel på lærere til børnene. Mangel på teknik, på industri. Mangel på arbejde. Manglende identitet. Efterveer på årtiers diktatur. Facisme. 8 års demokrati. Endnu famlende. En sej kamp for at ligne et moderne vesteuropæisk samfund.

Smarte biler, Farve-TV, smarte butikker, turisthoteller, gågader. Overflødige forbrugsgoder til de få. Konservativt demokrati. Det bliver en lang kamp. Mangel på politisk bevidsthed bunder blandt andet i tidligere angst for at blande sig i politik - i noget. Før kom man i fængsel for et godt ord. Nu hænger man sig af mangel på ord. Af mangel på ord til at formulere sin frustration over manglende identitet. Tilsyneladende harmonisk driverliv blandt de mange mænd på havnen, på caféerne, på gaderne. Billig vin. Billig brændevin. Kvinder der slæber. Slæber på børn og indkøb. På vasketøj og varer. Tidligt gift, tidligt gammel. Isoleret fra livet, med TV som adspredelse.

Maj. Amelia, du valgte rigtigt. Hårdt slider du på din restaurant. Men den er din. Du klarer dig. Rejser til Afrika, spiller håndbold, tager kørekort. Du er en ener blandt medsøstre. Et eksempel.

Sergio, du klarede det også. Med 4 års skolegang, alene i Lissabon - 15 år gammel. Du lærte dig selv alt om biler. Du lærte dig selv at læse, skrive. Dit værksted med 12 ansatte, 12 mænd, der ikke kan læse. Dine idealistiske drømme knustes af kortsynede politikeres smålighed. Hvad skal man med en aftenskole i Monchique, når man har kirke og fodboldklub?

Må det lykkes for jer alle - en dag. Amelia, Sergio, Manuel, Fernando, Serafin....

Disse stikord og løse sætninger er en beretning om Portugal. Europas glemte hjørne. Der er meget mere. Se selv. Det er en rejse værd. Portugal. Tur retur.

Lise Rosschou

Dagen og vejen?

Kom ikke og sig noget dårligt om den gode historie. Ja, det vil sige, forudsat naturligvis at den bliver serveret med al den professionelle dygtighed som det er rimeligt at forlange. En god historie bliver en fuser, hvis den ikke bygges rigtigt op og fyres af med den rigtige timing. Timing. Det er engelsk. Lige som entertainment. Det er meget værdifulde begreber. Også i forhold til gode historier, der ikke i sig selv er særlig værdifulde i dag. Ganske vist er der en avis der betaler dig 1000 kr. for at komme med en god historie. Men det er for det første ikke mange penge i vore dage. Og for det andet er det vel at mærke avisen der sørger for at historien serveres rigtigt. På det højest opnåelige entertainment-niveau. Professionelle folk, der bare kan deres gylle.

Det er for eksempel noget med at kunne gøre det indviklede enkelt. Lad os tage et eksempel. Der er ikke meget grin ved en analyse af samfundsøkonomiens krise og dens konsekvenser for produktion og beskæftigelse. Men det er en god fidus at tale om »manden på gulvet«, »pampere«, »kapitalisme«, »skattesnydere« eller »for høj understøttelse«. Dog helst kun én af disse ting ad gangen, hvis det skal være ordentlig underholdning.

Det kan nu osse være noget med at gøre det enkle indviklet. Begreber som fællesskab og kærlighed er såre enkle begreber. Ja det er så ligetil hvad fællesskab og kærlighed betyder, at det ligefrem er ubehageligt. Underholdende bliver det kun hvis man pakker det så godt ind at det ligner en vare der kan købes og forbruges. Som enhver anden vare. Spændingen består så i at finde en smart pakke, og så snart den er lukket op, finde en ny. Her skal det helst være mere end én pakke ad gangen, hvis det skal være ordentlig underholdning.

Metoden at fremstille det indviklede enkelt og det enkle indviklet kan benyttes i alle medier. Og alle gode entertainere kan kendes på at de jævnligt bruger metoden.

Hvilket medium en dygtig entertainer så vælger, afhænger naturligvis af den historie han skal fyre af. Det mest primitive medie er den mundtlige fortælling. Det er så gammelt et medie, over en million år har det været brugt, så ingen kan beklage at metoden må anses for håbløs i vor tid. Visse historier *kan* fortælles mundtligt, bevares, men enhver kan se at underholdningsværdien forøges betydeligt, hvis der for eksempel underlægges musik og lydeffekter og det hele indspilles på kassettebånd.

Bedst vil det naturligvis være om der kan tilsættes billeder. Tegninger, fotografier eller levende billeder vil altid forøge en histories underhold-

ningsværdi. En tommelfingerregel siger: Jo dårligere historie, jo flere billeder.

Her er dog særlig grund til opmærksomhed. Billeder kan være så selvstændige og stærke at de giver sig til at fortælle deres egen historie, uden for entertainerens kontrol. Og det er ikke morsomt.

Men tilbage til den gode historie. Jo mere spændende og dramatisk en historie er, jo mere underholdende er den. Eller med andre ord: jo bedre er den. Historier med stillestående luft og idyl har ingen spænding. Katastrofer, ulykker, vold og krige har derimod både spænding og dramatik.

Derfor ser vi let, at for eksempel TV-avisen er en af de mest underholdende udsendelser i fjernsynet. Medmindre der altså er indkaldt alt for mange politikere eller diverse eksperter til paneldebat og lignende.

De dramatiske scener der fra hele verden vises på TV-skærmen, hører til de gode historier i vore dage. At historierne er hentet direkte fra det virkelige liv gør dem ikke mindre underholdende, sjovt nok. Men man skal lægge mærke til måden de præsenteres på. Selv de værste ulykkes-scener ledsages af en behersket speakerstemme, og alt afvikles roligt og sikkert ved hjælp af den berømte trykknop, øresneglen og telefonen. Til sidst rundes hver gang af med vejrudsigten, så man bliver klar over at det værste der i virkeligheden kan overgå én selv er udbredt skydække og regn i løbet af dagen. That's entertainment!

En særlig gave til civilisationen er video'en. Ethvert menneske, enhver familie kan for en billig pris frigøres fra det tunge og betydningsfulde arbejde det er at underholde sig selv og andre. De bedste professionelle entertainere står til rådighed døgnet rundt blot man klemmer lidt på fjernbetjeningsenheden. Et vidunder der næppe kan overvurderes højt nok.

Tilbage står dog stadig et par uløste problemer. Vejen til en lysere fremtid står først åben, når vor viden om entertainment og underholdning får sat sit endelige præg på det pædagogiske område. Det kan bevises at der endnu er steder i Danmark hvor skolebørn keder sig i timerne. Og ofte er henvist til at sidde og arbejde selvstændigt, undertiden endda uden andre hjælpemidler end papir og blyant.

Den dag i dag findes der lærere der ikke har sat sig ind i entertainerens vigtige opgave, eller viger tilbage for at påtage sig rollen. Og hvad værre er: hvert eneste år forlader unge folkeskolen uden at være tilfredse med selve det at blive underholdt. Det rapporteres sågar at nogen af dem ligefrem frivilligt påtager sig ansvar og forpligtelser. Dropper underholdningen og tager aktivt del både i deres egen og andres tilværelse.

Det drejer sig måske ikke om særlig mange unge. Men det bør snarest stoppes. Om nødvendigt ved helt at erstatte lærerne med professionelle show-folk, eventuelt indspillet på videobånd. Skal Danmark nå det vigtigste af sine velfærdsmål, at blive et land befolket af fredelige, lykkelige og passive nydere af god underholdning må vi straks sætte ind mod dette groteske uvæsen.

Elo Madsen

Foto: Erik Pill

Et frø lægges i jorden
slår rod
vokser
skyder gennem den genstridige jord
og ser for første gang
verden

du tænker
du føler
du ser
du er
Menneske

du ser mennesker omkring dig
- opdager at du kan bruges
du kan hjælpe og støtte andre
og andre opmuntre dig

du kan mærke
hvordan tillid og venskab
vokser
- mærker tryghedens varme

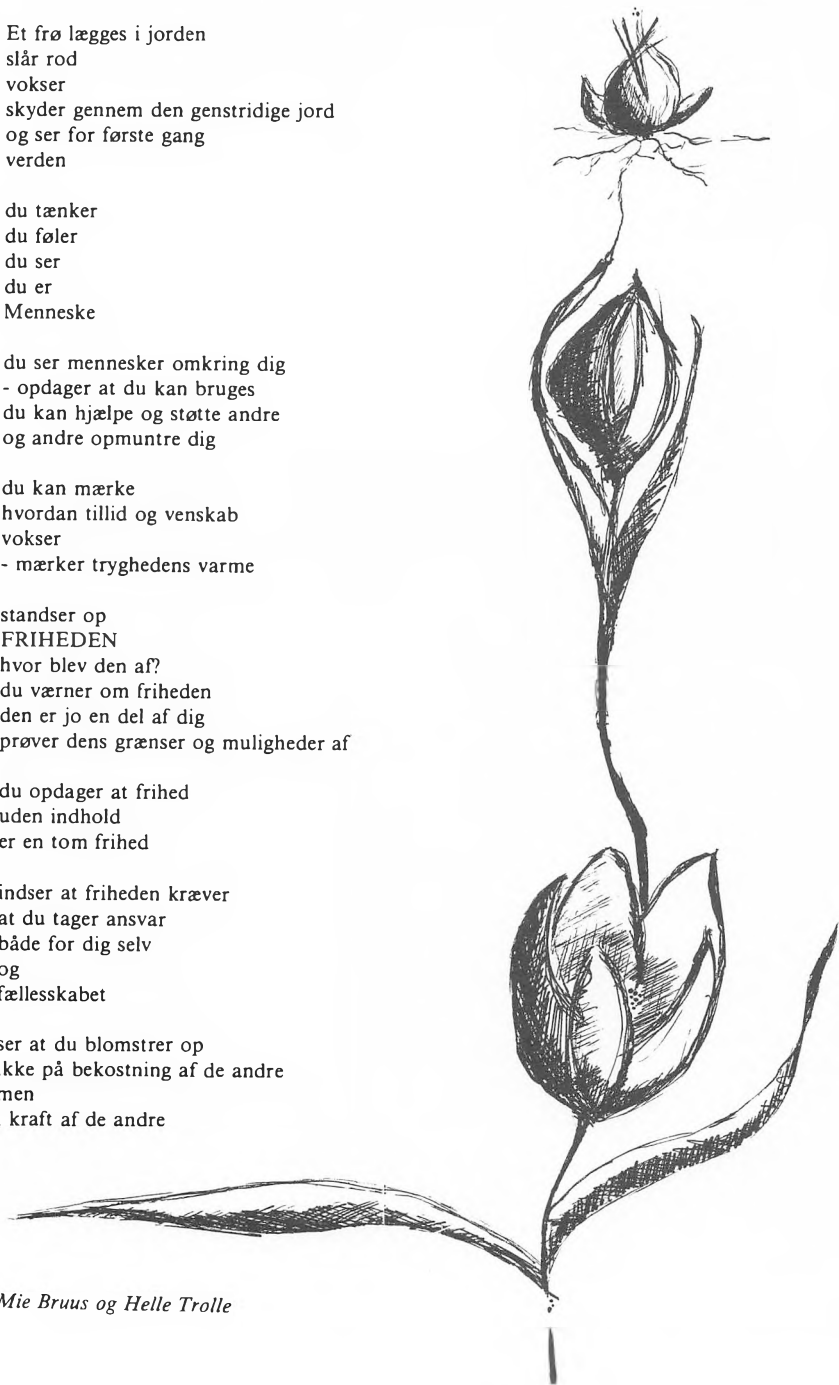
standser op
FRIHEDEN
hvor blev den af?
du værner om friheden
den er jo en del af dig
prøver dens grænser og muligheder af

du opdager at frihed
uden indhold
er en tom frihed

indser at friheden kræver
at du tager ansvar
både for dig selv
og
fællesskabet

ser at du blomstrer op
ikke på bekostning af de andre
men
i kraft af de andre

Mie Bruus og Helle Trolle

Hvis du vidste...

Hvis du vidste
hvad du ved
når dit livslys
er brændt ned,
så var meget
mindre drøjt,
mens det endnu
brænder højt.

Piet Hein: »Husk at leve«

Har man gået på højskole og siden får arbejde på en sådan, kommer man uvægerlig til at tænke tilbage på sin egen tid som højskoleelev. Det er i hvert fald tilfældet for mig, efter at jeg midt i juni blev ansat som køkken-assistent her på skolen. (Jeg gik på højskole for ca. 2½ år siden).

Mine tanker har især været centreret om, hvad der kunne overleve de oplevelser, jeg har haft i mellemtiden. Hvilke emner og hændelser der har rokket (ja, en sjælden gang rystet) min tanke - og begrebsverden og mit følelsesliv.

Nu er det jo altid lettest at bruge udelukkelsesmetoden, så jeg vil først nævne nogle ting, som jeg - mens jeg stod i centrum af begivenhederne - troede/følte var væsentlige, men som jeg bagefter har fundet ud af blot var bølgeskvulp som ingen spor efterlod. F.eks. hashdebatter, parforhold og natlige diskussioner (over en kasse pilsner). Selv om disse til tider gav mig nogle »sociologiske« tanker, om bl.a. hvilke regler (normer) det vil være fornuftigt at have i et samfund, hvor vi er så mange på så lille et areal, har jeg alligevel glemt meget af det.

Nej, det jeg mindes i dag er en indføring i nogle andre tankebaner, end jeg var vant til. Enig var jeg ikke altid, men der var noget at spekulere over. For at sige det med en forslidt frase »man kunne bruge det til noget«. Foredragene om K.E. Løgstrup og Kierkegaard (»det levende ord«), digtene, når alle skrælede med på en af de vidunderlige sange fra »Højskolesangbogen«, det at være med i et arbejdsfællesskab omkring opsætningen af et teaterstykke. Sager som nogle vil sige er svævende og irrelevante for den »virkelige kamp«, men som jeg mener er fundamentale, hvis vi skal have styrke og overskud til at klare en hverdag med Schlüter og rentedød. Eskapisme vil de førnævnte mene - jeg er helt uenig - mener tværtom at den åndelige og den materielle verden begge er vigtige elementer i

vor tilværelse og må supplere hinanden på en rimelig måde.

Det er dejligt, at nogen besidder den inspiration og det ovskud, det kræver at lave en god højskole. Og det mener jeg absolut Egå Ungdomshøjskole er. En enestående chance for unge mellem 16-19 år til at fordybe sig i emner og fag, de ellers ikke ville komme i kontakt med. De kan tidsnok komme ud til sultecirkulære og arbejdsløshed. De er fri for det traditionelle konkurrenceræs og bliver sat ind i nogle sammenhænge, der få dem til at *tænke* - og tænke lidt anderledes end ellers. Et højskoleophold skulle gerne - for at bruge flotte ord - sætte tingene i perspektiv og give dybde i livet, sågu'!

Vi mennesker har en tendens til at føle, vi ikke udnytter tilværelsens (og hermed højskolens) muligheder fuldtud. Jeg er i den heldige situation, at jeg kan slutte min artikel, som jeg begyndte. Nemlig med endnu et digt af en genial nulevende dansker.

Alt det meget ingen når
gråner mange menneskers hår.
Glæd dig alt hvad du formår
over alt det lidt du når.

Piet Hein: »Hust at leve«

11-10-82
Kirsten Andersen

maske dramatik
maj 82
Jens Jørgensen

På sidste hold
fulgte jeg nogle
af dramatik holdets
maske leaver prøver

skisser fra
mestke dramatiske
maj 82.
Jørgen Lind

Skizze für
Markt dramatisches
Maj 82.

Jörg. Litz

Om at holde kontakt

Når man på højskolen bliver opmærksom på at den sidste uge af opholdet har gjort sin entre, er der i alles øjne et mærkeligt glimt. Et glimt af savn og et lille glimt af angst. Angsten for den videre forbindelse til de kammerater, som man nu har arbejdet og levet sammen med en tid.

Et par dage før afrejsen tjekkes det om man nu også har fået en adresse-liste og om alle adresser nu er korrekte. Dagen hvor alle ved hvad der skal ske er kommet, luften flyder med løfter og aftaler om hvem der skriver først, hvornår Arne skal besøge Ludvig osv. Folk tager afsted - indenfor den første måned er der nogen der ringer, skriver og sådan.

Folk starter på noget nyt, får nye kammerater. Tiden går - »Gud det da vist lang tid siden jeg har hørt noget til Emalie« Nå, man ringer så. Skrivelser kommer tilbage med adresse ukendt. Det var satanst. Man bliver som besat af tanken om at få fat på Emalie og prøver andre veje. Det kan ikke lade sig gøre. Nå skidt med det, hun ringer nok.

Får kort fra en der er ude og rejse, tænker må hellere skrive igen. Men hvad skal man skrive? Man får et brev. Hvad med at mødes, bare vores hus? Tænker fedt intuitiv og venter på en indbydelse. Den kom aldrig. Jeg kunne jo også have skrevet tilbage om nogle ideer. Nå pyt, vi må tage det op en anden gang.

Så er der elevweekend. Ud af tres mennesker blev vi otte. Good Lord. Hvad så næste år, nej, så gider jeg altså ikke komme når der alligevel ikke er flere (kender du det?)

En ting som jeg bare ikke gider høre mere, er folk der sidder og stønner, fordi der aldrig er nogen der skriver og man hører aldrig noget til nogen. Hvad med at prøve at skrive selv. Tager man ikke selv et initiativ skal man ikke vente der sker noget. Så må man så gøre op med sig selv om man i det hele taget er interesseret i at der skal ske noget - om man virkelig ønsker at holde forbindelse med folk fra højskoletiden. Om det ikke bare er en gang sentimentalt sludder når man mødes, om man i det hele taget kan udvikle sig sammen med de folk - få nye impulser eller om man bare sidder fast i minderne. Er man interesseret, tænker på den kanotur som aldrig blev til noget - så gør noget ved den - synes man det hele er ved at løbe ud i sandet, så er det da en god chance at skrive indbyrdes om elevweekenden, som varer et par dage. Så er der mulighed for at nå ud over de to første vanskelige timer. Som handler om noget med: Hvad laver du? og sådan. Man har chancen for at finde hinanden igen og at lave noget sammen igen. Jeg er enormt spændt på hvor mange af dem jeg kender der kommer - og vil i hvert fald anmode så mange som muligt om at møde op.

Om at være lærer

Lærergerningen er i vor tid hverken et kald, et håndværk, en lønarbejdersag eller et specialistarbejde. Til skiftende tider har sådanne egenskaber eller dyder været fremhævet hos læreren.

At betragte lærerens virksomhed som et *kald* har været foretrukket i en tid, hvor den enkelte og samfundet har ment, at en meget idealistisk indstilling til lærerarbejdet både kunne bøde på en ringe løn og en beskednen indsigt. Kald var noget med at blive kaldt på af ydre og indre kræfter; kræfter, som egentlig var umulige at styre for den enkelte. Kaldet var noget der blev givet én af højere magter eller af Gud, derfor var noget næsten guddommeligt lagt i det at udøve sit kald. En kaldet kunne i yderste fald enevældigt skalte og valte med sine undersåtter - eleverne - for han havde jo sin kunnen og sine evner gennem det næsten hellige og indiskutable kald. Tænkningen om embedet som et kald hører til en autoritær tid.

Betragtningen om, at lærervirksomhed kan øves som ethvert *håndværk*, følger en teknisk tænkning om menneskers udvikling og vækst. Akkurat som en dygtig håndværksuddannet bygmester har kendskab til, hvordan et hus skal bygges af de bedste materialer for at kunne holde i al slags vejrlig, sådan er der bestemte færdigheder, en lærer skal lære, fordi disse færdigheder er de mest givende og hensigtsmæssige til undervisning og opdragelse af elever. Sådan og sådan skal der undervises, fortælles, samtales og styres, så der kommer gode, sunde og harmoniske mennesker ud af det. Metoderne læres på samme måde, som gode håndværkere lærer at bruge deres værktøj.

Diskussionerne om, hvad en arbejder er for en størrelse, har ført til, at man betragter læreren som *lønarbejder*. Oprindeligt var den gode arbejder ham med musklerne, ham der fremstillede nyttige produkter som skibe, redskaber, maskiner, veje, termostater, curlere osv. I den sammenhæng var »det nyttige« med til at gøre grænserne mellem de rigtige, produktive arbejdere og de uproduktive servicearbejdere mere og mere udflydende. Mange mente efterhånden, at en arbejder var enhver, der solgte sin arbejdskraft, og det var ligegyldigt, om det var til private eller offentlige arbejdsgivere. Lærerne var arbejdere på en skole; de producerede viden, undervisning, opdragelse og pasning af børn. Denne tænkning følger snævert de produktions- og arbejdsforhold, vi kender i et teknisk højt udviklet samfund.

I vor specialiserede verden, hvor der kræves en *specialist* til snart sagt alt, betragtes læreren også som specialist i undervisning og opdragelse. På

samme måde som vi går til tandlægen for at få ordnet vore tænder, sådan bliver lærerens opgave at undervise og opdrage vore børn. Læreren skal sørge for, at børnene får opfyldt deres undervisningspligt. Lærerspecialisten er i stand til med sine specielle metoder og sin specielle indsigt at behandle eleverne, så de efter deres evner og deres formåen kan få det bedste udbytte af undervisningen. En særlig udløber af specialisttanken er troen på faglærersystemet i skolerne og den næsten guddommelige tillid, der bliver speciallærere og skolepsykologer til del. Denne tænkning om lærerens virksomhed følger af en udbredt tiltro til, at en ekspert eller en specialist kan løse vore problemer.

Men lærergerningen er efter min mening også noget ganske andet. Lad os se på, hvad der sker i *en skoles hverdag*.

Det normale er, at én eller flere lærere møder en folk elever, oftest 15-25 i en klasse.

Lærernes virksomhed består af en række opgaver og funktioner af en sådan art, at vi kan kalde dem »møder mellem mennesker«. Jeg vil ikke her dissekere skolens opgave for at bevise dette. Men lærerne er med til at skabe et samvær i skolen, så der bliver plads til samtale, fortælling, leg, idræt, læsning, skrivning, diskussion, debat, tegning, løsning af hverdagsproblemer, konflikter, indkøb o.m.a.

I sådanne »møder« foregår der ikke blot undervisning, men utallige små og store samtaler, der snart på stilfærdig og snart på stormende vis er med til at opdrage elever og formidle normer og regler til mennesker. Ind imellem stilles der krav om trekantmøder, hvor elever, forældre og lærere i mange forskellige grupperinger tager fat på drøftelser, der vedrører fælles interesser, både når disse interesser går i samme retning, og når de går på tværs af hinanden.

I disse »møder mellem mennesker« udvikles på umærkelig vis en gensidig tillid, så der bliver plads til at udvise respekt og tiltro til det andet menneske. I denne udvikling betyder lærerens medleven, ansvarlighed og evne til at åbne for samtalerne meget.

Hvilke *evner og egenskaber* anses for de mest betydningsfulde for en lærer i dagens danske skole?

Nogle vil fremhæve lærernes faglige dygtighed, hans evner til at formidle et stof eller hans konsekvens i omgang med elever. Det *er* væsentlige sider af hans handleberedskab, og det er sider af hans lærervirksomhed, som den ansvarlige og medlevende lærer hele sit liv vil udvide i bevidstheden om, at han aldrig vil blive færdig med dem.

Mange års erfaring med læreruddannelse har vist mig, at der *også* er andre sider af lærernes handleberedskab, der trænger sig på som absolut

nødvendige studieområder i en læreruddannelse. Det hænger sammen med, at op mod halvdelen af de studerende, der i de seneste år er kommet ind på seminarierne, egentlig ikke bevidst har valgt at blive lærer. De har derimod valgt lærerstudiet, fordi der ikke var studiepladser på det studium, de helst ville arbejde med, eller fordi deres studenter- eller HF-eksamen var for lille. De møder op uden egentlig forestilling om, hvad en lærers opgave er. Derfor er det nødvendigt lige fra starten af en læreruddannelse bogstaveligt talt at tvinge de studerende til at tænke over og reflektere om nogle helt banale, næsten selvindlysende, men tillige påtrængende og dynamiske forhold for læreren i skolen.

I det følgende vil jeg omtale 5 forhold, som jeg anser for afgørende for, om en lærer skal få et rimeligt lærerliv efter endt uddannelse. Unge, der overvejer at gå lærergerningens vej, kan selv tænke med og korrigere mig.

For det første: *Kan du lide børn?*

Bryder du dig om at være så meget sammen med børn, som en skoles hverdag kræver? Du skal ikke blot sætte dig ind i en bunke undervisningsstof, men også med inspiration, mod og lyst omsætte din viden sammen med og til børn. Du skal være indstillet på at blive afbrudt utallige gange. Din tålmodighed bliver sat på både faglige og menneskelige prøver. Din faglighed skal tåle gentagelser, omskrivninger, eksemplificeringer, afbrydelser, spørgsmål, usikkerhed osv. Din menneskelighed skal udholde små og store problemer i klassen, mellem klier og med andre klassers elever. Du skal kunne bære at leve med en politibetjents myndighed, en dommers uvildighed og en lovs overblik i samme person. Og dette alt imens du fortvivlet, opstemt og ivrigt prøver at holde af alle dine elever.

For det andet: *Kan du klare at mødes med og tale med forældre* i skiftende sammenhænge? Har du en sådan frimodighed og en sådan balance, at det ikke generer dig - men nok berører dig - at føre en samtale med voksne mennesker? Du skal være indstillet på, at sådanne samtaler kræver åbenhed, parathed og villighed til at drøfte påtrængende forhold, både om elevernes faglige og menneskelige standpunkt, og ofte også om modsætninger mellem forældre indbyrdes, mellem elever og forældre og sidst, men ikke mindst, mellem skole og forældre. På den anden side kan der også komme meget frugtbare samtaler ud af den fælles interesse, som både forældre og lærere har om børnenes faglige og sociale fremgang.

For det tredje: *Kan du samarbejde med et alsidigt sammensat lærerkollegium?* Ethvert lærersamarbejde indeholder forventninger til hinanden om støtte til den fælles planlægning, en tilrettelæggelse og gennemførelse af undervisning og andre gøremål i en skole. Der vil være kolleger, der har

andre meninger om skolens opgaver; der er unge og ældre kolleger, der også skal have plads og råderum med deres indstillinger. Kan du i et sådant samvær være med til at bearbejde problemer med børn, forældre og kolleger, og kan du også indgå i mere skolepolitiske drøftelser, hvor der skal tages beslutninger om ændringer i skolens hverdag eller i kommunens skolevæsen? Disse forhold virker meget fjerne i en læreruddannelse, men det er nødvendigt at øve sig i debatten om disse sager på et tidligt stadi af den enkeltes udvikling til lærerarbejdet.

For det fjerde: *Har du mod til at engagere dig som borger i det omgivende samfund?* - Du vil møde mange typer samfundsborgere i din forældrekreds, derfor er en væsentlig skoling til lærergerningen at hente ude i det aktive samfundsliv. Gennem kendskab til mange arbejdspladser, til foreninger og til politisk arbejde kommer du i berøring med andre mennesker, andre meninger og andre holdninger. Du lærer derigennem at tage stilling i mange sammenhænge og finder det derfor ofte mindre tyngende at skulle markere en mening i en skolehverdag. En god portion robusthed fra samvær med borgere og bevægelser i samfundet hærder én til hverdagen i skolen.

For det femte: *Hvordan er din personlige styrke psykisk?*

Kan du bære modgang, også når du må give køb på din egen mening? Kan du bære at leve med uløste problemer i længere tid; også problemer, der tynger dig personligt? Hvert menneske har vidt forskellige ressourcer især på det psykiske område. Nogle formår altid at mobilisere et overskud at øse af selv i de mest trængte situationer, og derved kan de være med til at hjælpe elever, forældre og kolleger over vanskeligheder. Det er klogt at overveje, om du er i stand til at kunne klare dig på længere sigt i en hverdag, der lægger masser af praktiske og psykiske problemer på dine skuldre.

En læreruddannelse kan tage disse forhold op til samtale, drøftelse og debat, men det er op til den enkelte studerende at afgøre, om evnerne, viljen og kræfterne kan udholde det mangesidige pres, som en lærervirksomhed altid udøver, når man sætter medleven og ansvarlighed ind i mødet med mennesker.

J.P. Boes

Elev vinteren 1947-48

*Nuværende lærer ved Th. Langs Seminarium
Silkeborg*

Nyt fra højskolen

1982 blev det første år, hvor vi kunne starte efter nytår med et hold højskoleelever, som bare havde været på juleferie. Det var naturligt nok rare og mindre anstrengende end med det samme at tage imod et helt nyt hold. Vi startede med uafbrudt musik over hele linien i tre uger i træk. Vi havde nemlig besøg af 7 studerende fra musikkonservatoriets almenpædagogiske linie. På nær et lille tekstilhold var alle elever med i musikken, som kulminerede i en 4 timer lang koncertaften, som forældre og søskende var inviteret til at overvære.

Ingen fik lov til at hvile på laurbærrene i den følgende uge, hvor vi gennemførte et u- og i-landsspil. Hvert af de seks huse fik efter lodtrækning tildelt madrationer og andre ressourcer som hhv. USA, Sovjet, Polen, Chile, Indien og Zimbabwe. Den verdenspolitiske situation fik smertelige følger i de huse, der hverken havde tilstrækkelig mad eller energi (varme) og kun kunne vride de tomme hænder, der fik lov at udrette så lidt. Alle overlevede dog, også de der spiste oksekød hele ugen.

Efter kun otte dages pusterum fik vi et nyt hold ind 8. marts. De tog godt fat med det samme, så her bagefter kan man ikke sige vi ikke på de 4 måneder nåede lige så langt som andre hold på 5 eller 6 måneder.

Skal noget fremhæves fra perioden, kunne det være dramatik. Vi fik besøg af en teatergruppe fra ungdomshøjskolen ved Ribe, oplevede Jomfru Ane-teatret i Aalborg, teatergruppen Marques og minikerne Knud og Ray var her, og endelig lavede eleverne selv et godt stykke som både vist her og bl.a. på den frie lærerskole i Ollerup.

For anden gang havde vi korte sommerkurser hvor alle, uanset alder kunne deltage. Først med traditionel dansk folkemusik og -dans. Selv om vi med 125 børn og voksne, os selv medregnet, var 'hård kost' for køkkenet, var det alligevel 10 utroligt dejlige dage.

Det samme kan så afgjort siges om ugen med rytmisk musik, dramatik, tekstile billeder og fotografi. Dette og det foregående folkemusikkursus har vi nu så godt indarbejdet, at holdene er ved at være fyldt op af sig selv på forhånd.

Endelig havde vi en uge med tegning og maleri og en uge med idræt, boldspil og idrætspsykologi. Mens de tre første ugekurser administrativt hører til i vores voksenkursusrække, var den sidste uge med idræt et almindeligt højskolekursus for 17-19 årige. Det glædede os derfor særligt at det blev muligt at gennemføre dette kursus for første gang. Se iøvrigt Torkilds artikel om det andetssteds i bogen.

Nu i begyndelsen af oktober 1982, hvor dette skrives, er vi 6 uger inde i det lange 6-måneders kursus, som vi kunne starte med fuldt hus og tilmed havde en lang venteliste. Eleverne har netop været på en uges rejse, som denne gang foregik ved at de kreative fag: dramatik, formning, foto, musik og tekstil hver for sig havde fundet et rejsemål et sted i landet. Det er gået så godt at den model uden tvivl vil blive brugt også en anden gang. Det fremgår også af fotoholdets artikel om deres tur til Frederikshavn.

Det er rart at kunne notere at det har været et år med en hel del medvind for os. Den krisetid der har været hård ved mange højskoler og som mærkes af mange der ønsker at komme på højskole, har været lempelig ved os.

På medarbejdersiden er vi blevet flere til at trække læsset det sidste halvårs tid. I juni måned kom først Helen Johansen, som hjælper dels med planlægningsopgaver og lignende på kontoret, dels giver en hånd med i undervisningen. Et par dage efter kom Kirsten Andersen, som straks kom i ilden i køkkenet, og kort efter Kent Thomsen, som siden har hjulpet Torkild og Jørgen med alle praktiske opgaver. Og hvad der er vigtigt at nævne: de har alle tre fået etableret et vældig godt forhold til eleverne.

Midt i det hele meddelte Gunvor (som var kommet til at hedde Bakkegaard i mellemtiden) at hun havde fået et tilbud om en stilling som gymnastiklærer ved en skole i Århus. Vi har altid tydeligt kunnet mærke at Gunvor satte stor pris på sit arbejde som køkkenleder, men det er naturligt at sige ja til en sådan chance. Heldigvis ser vi hende stadig, da hun har lovet at komme en gang om ugen og undervise i gymnastik. I stedet varetages køkkenet nu af Kira Andersen, Inge Nielsen og Lorelies Hansen sammen med Kirsten som før nævnt. Da Gunvor sagde op, skyndte vi os at få fat i Lorelies som vi sidste efterår havde haft som afløser.

Ved starten af efterårsholdet må vi i undervisningen undvære Lise Rossschou som har barselsorlov. Og vi kan tilføje at udover Lise og Jens' lille Ida er der i øjeblikket endnu tre personer på medarbejderfamiliernes venteliste.

Idet undervisningsministeriet bevilgede Else et halvt års studieorlov dette efterår, må vi ligeledes undvære hende i undervisningen, mens hun til alt held stadig arbejder 'halvdags' på kontoret.

Til afløsning for Lise og Else har vi i stedet ansat Sus Lindeløv, Mie Bruus og Helle Trolle. Sus underviser især i musik, mens Mie og Helle, som begge er årspraktikanter fra den frie lærerskole i Ollerup blandt andet tager sig af henholdsvis dramatik og tekstil.

Den sidste tid er vore bygningsmæssige rammer blevet stadig bedre. Men vi har stadig nogle store projekter på ønskesedlen. Det gælder først

og fremmest et nyt køkken og en ny boldspilhal, eller rettere hvad vi kunne kalde en idrætshal. I første omgang håber vi på til næste år at få bygget en medarbejderbolig til erstatning for brugsens hus, som vi ikke kan fortsætte lejemålet af.

Vort boligproblem er i øjeblikket midlertidigt løst ved at Jørgen og Jette sammen med nogle andre har købt et hus i Århus. Desværre har Jørgen også gjort det klart, at vi ikke må regne med ham længere end til ca. 1. marts næste år.

Ved et gunstigt tilfælde har vi fået tilbudt for en forholdsvis ringe udgift at få opstillet en pæn stor vindmølle. Århus Amtskommune har i nogen tid haft en lille gruppe unge i gang med et energiprojekt, hvor man på et tidligt tidspunkt kontaktede os for at få lov til at udføre nogle vindmålinger. Det har nu udviklet sig til at deres projekt - en 4 vinget mølle med en tårnhøjde på godt 12 meter opstilles hos os - formentlig til foråret.

Møllen skal ved hjælp af en friktionsbremse (olie) fremstille varme til brug for skolens opvarmning. Vi er meget spændt på projektet og glæder os til samarbejdet om opstillingen. Vi håber at kunne berette udførligt om møllen i næste års udgave af Egå-bogen.

Elo Madsen

*Skidder fra
falderrundel
marts 82
Jørgen*

En hilsen fra elevforeningen

Som man mindst venter det, får man ind af brevkassen en indkaldelse til et møde på højskolen. Hvor er det mærkeligt atter at sidde i den blå stue. Vi er nogle mennesker som ikke kender hinanden, men som alle engang har været elever på skolen. Vi ved alle hvorfor vi er her og hvad det er vi skal snakke om. Det var noget med en årbog, og en gammel-elev-week-end. Det var egentlig det eneste der lå fast. Det første vi konstaterer er at vi egentlig er kommet alt for sent igang - har en lille to måneders tid til at planlægge alt, og da vi bor ret langt fra hinanden er det kun muligt at have denne og én aften mere. Folk skal opfordres til at skrive artikler, priser skal indhentes fra trykkeriet, indsamling af penge, hvilket emne til week-enden, emne overhovedet osv. osv....

Det er meget svært efter så lang tid atter at forholde sig til højskolen. Nå, emner bliver kastet på bordet, efter snak bliver vi enige. Godt, så langt så godt. Artikler bliver sat på benene. Nu ved vi det hele går og bliver til noget.

Vi vil her slutte af med et godt råd til den nye elevforenings bestyrelse. Start i god tid. Ret meget andet væsentligt nyt er der vist ikke rigtigt.

Elevforeningens bestyrelse

Bestyrelsen for Egå Elevforening

Jan Algreen-Petersen, Sørisvej 2, 3650 Ølstykke

Lone Klüge Hansen, Skt. Olufsgade 2, 8000 Århus C

Britta L. Jensen, Snogebækvej 41, vær. 2, 8210 Århus N

Marlene G. Jensen, Lystruplund 190, 8520 Lystrup

Agnethe Jørgensen, Heklagade 10, 8210 Århus N

Lene Kofoed, Tagensvej 21, st.tv., 2200 Kbh. N

Anne-Mette Bjerre Kristiansen, Bryndumsvej 7,1., 8600 Silkeborg

Nina Lange, Kirkvej 4, Høve, 4261 Dalmose

Forskelligt

Elevforeningen og Egå-bogen

Egå-bogen vil fremover blive tilsendt elevforeningens medlemmer som dette år: Der udsendes et girokort på et beløb, som dækker medlemskab af elevforeningen samt betaling for Egå-bogen. Når skolen har modtaget beløbet, tilsendes Egå-bogen.

Elevmøde

Elevmødet næste år flyttes til første weekend i november. Det bliver altså fra fredag den 4. til søndag den 6. november 1983. Program vil blive udsendt til elevforeningens medlemmer i oktober måned.

Jubilæumsmøde

Elever fra 1922/23 og 1923 (60 års jubilarer), 1932/33 og 1933 (50 års jubilarer), 1942/43 og 1943 (40 årsjubilarer), 1957/58 og 1958 (25 års jubilarer), august-december 1972 og januar-maj 1973 (10 års jubilarer) samt august-december 1977 og januar-maj 1978 (5 års jubilarer) indbydes til jubilæumsmiddag lørdag den 23. april 1983 på skolen.

Indbydelsen vil blive udsendt til alle, som vi kender adresser på. Da mange imidlertid har skiftet adresse uden at huske at informere os, opfordrer vi de nævnte årgange til selv at arbejde for et stort fremmøde. Tilmelding må ske til højskolen senest mandag d. 18. april.

Adresseændringer

Hvis der er tale om vedvarende adresseændring, så meddel højskolen den nye adresse samt elevårgang. Skolens adresse er: Egå Ungdoms-Højskole, Eghøjvej 31, 8250 Egå.

Bestyrelsen for Egå Ungdoms-Højskole.

Jan Algreen-Petersen, Sørisvej 2, 3650 Ølstykke

Karen Klinge Andersen, Rosenhøjvej 18, Ugelbølle, 8410 Rønde

Bjørn Dybkjær, »Alleen«, Skovrevlgyden 10, Nørre Lyndelse, 5792 Aarslev

Gunhild Skovmand Jensen, Vestervangen 22, 8620 Kjellerup (formand)

Arne Mogensen, Gimlevej 50, Stilling, 8660 Skanderborg

Anders Willemoes Nielsen, Helvegshøjen 3, Overlund, 8800 Viborg

Elever

Da sidste års udgave af Egå-bogen var en jubilæumsudgave, bringer vi denne gang billeder og navnelister for både 1981 og 1982.

Januar - maj 1981

Rasit Altunay, 2820 Gentofte
Orla René Andersen, 7970 Redsted
Solrun Arge, 3800 Torshavn
Regitze Benthien, 1350 Kbh K
Ellen Brødsgaard, 6000 Kolding
Ernst Christensen, 6800 Varde
Karin Christensen, 2000 Kbh F
Laila Christiansen, 4000 Roskilde
Lene Christiansen, 5220 Odense SØ
Kari Dal-Christiansen, 3800 Torshavn
Charlotte Christensen, 6690 Gørding
Søren V Christensen 6440 Augustenborg
Oluva Dalsgaard, 3800 Torshavn
Henrik Ertner, 2791 Dragør
Gorm Fæster, 2860 Søborg
Annette Goldbæk, 4500 Otterup
Hans Gram, 3670 Vekse
Henrik Gudmandsen, 2620 Albertslund
Kim Guldager, 6070 Christiansfeld
Kirsten Halkjær, 7620 Lemvig
Birgitte Hansen, 2600 Glostrup
Anita Isaksen, 6000 Kolding
Heine Isaksen, 5874 Hasselager
Annette Jensen, 7130 Juelsminde
Bente Jensen, 7500 Holstebro
Britta Jensen, 8370 Hadsten
Lene Jensen, 9480 Løkken
Marlene G. Jensen, 7400 Herning
Pia Jensen, 4700 Næstved
Stine Due Jensen, 2920 Charlottenl.
Susanne Thorup Jensen, 6270 Tønder
Michael Johnson, 2650 Hvidovre
Einar Jønsson, 400 Isafirdi
Bobby Kiming, 3480 Fredensborg
Gregers Kirkegaard, 2850 Nærum
Githa Kjemstrup, 8000 Århus C
Birgit Kristensen, 8220 Brabrand
Bjarke L Kristensen, 6800 Varde
Peter K Larsen, 4500 Nykøbing S
Dorthe Lind, 6070 Chistiansfeld
Mette Lindskrog, 8800 Viborg
Dorte Lund, 6500 Vojens
Tina Lorentzen, 2750 Ballerup
Simon Maltha, 9500 Hobro
Benny Meldhede, 6440 Augustenborg
Lene Mortensen, 4320 Lejre
Michael Mortensen, 1260 Kbh K
Morten Mygind, 8240 Risskov
Palle Nielsen, 9800 Hjørring
Yvonne P Nielsen, 4700 Næstved
Grete Olesen, 9230 Svenstrup
Louise Olsen, 1655 Kbh V
Jessica Pallesen, 3770 Allinge
Anne Kirstine Pedersen, 2970 Hørsholm
Dorthe Pedersen, 8220 Brabrand
Jane B Pedersen, 3500 Værløse
Lulu Pedersen, 1420 Kbh K
Susanne Pedersen, 3200 Helsingø
Bernadette Rubin, 2000 Kbh F
Erik Rudbeck, 6091 Bjert
Ejvind Sandgreen, 3900 Godthåb
Annette Sjøgren, 8000 Århus C
Jette Sundbøll, 2200 Kbh N
Elin Svenningsen, 7990 Ø. Assels
Torben Sørensen, 9990 Skagen
Janne Thirstrup, 8900 Randers
Tina Vang, 2400 Kbh NV

RASHI ALEXANDER

TRINA HANSEN

SOLHJAN ARBE

EILEEN ERICSSON

ERNEST H. CHRISTENSEN

KAREN S. CHRISTENSEN

LISA CHRISTIANSEN

ERNE J. CHRISTENSEN

KARI DAL CHRISTIANSEN

EKHARLOTTE F. CHRISTENSEN

SOPHIE V. CHRISTENSEN

OLIVA J. DALSGAARD

HENRIK ERINER

GORM FASTER

ANETTE HULDBAK

HANS GRAM

HENRIK H. GJØMMARSEN

KIM GULLAEGH

KRISTEN HALKJÆT

BIRGITTE G. HANSEN

ANITA G. ISAKSEN

HEINE S. ISAKSEN

ANNETTE K. JENSEN

BENT L. JENSEN

BRITTA L. JENSEN

ENE L. JENSEN

MARLENE G. JENSEN

PIA JENSEN

STRØM ERIC JENSEN

EGÅ UNGDOMS-HØJSKOLE

JAN-MAJ 1981

SUSANNE T. JENSEN

MICHAEL JENSEN

ENAR T. JENSEN

BOBBY KRINGS

CHRISTOS MERELASAKIS

EITHA G. KJÆRTRUP

BIRGIT KRISTENSEN

BLARKE L. KRISTENSEN

PETER K. LANSÉN

DORITHE LIND

METTE LINDSKRUG

EKHITHE LUND

TRINA LORENTZEN

SØREN MALMÅ

BERNY MELLEHEJE

LENE MORTENSEN

MIKAEL MORTENSEN

MORTEN K. MYNDAD

FALLE L. NIELSEN

YVONNE F. NIELSEN

GNETE M. NIELSEN

GUDRIF OLSEN

JESICA PALLGREN

ANNE KRISTINE PEDERSEN

EKHITHE PETERSEN

JANE S. PEDERSEN

LEBNI M. PEDERSEN

SUSANNE PEDERSEN

BEHNAJETTE HURUP

ERIK RUGESEN

FAYNE SANDERREEN

ANNETTE M. SJØREN

JETTE ULANDHØLL

ERIK PALL CHRISTENSEN

HEIKI OSTENKJÆR JENSEN

PEARL LYDIE SCHMIDT

ELSA JENSEN

INGE-LOISE SVANEN JENSEN

BRIGITTE SKARHEIM

EITHA SVENNINGSEN

TORBEN S. SVENNINGSEN

JASMIN H. THORSTAD

TRINA VANG

GUD ERIKSEN

GVE SVENNINGSEN

JØRGEN HANSEN

INGA PEDERSEN

ELNA MADSEN

ELD MADSEN

VIDLA KLAM

INGE NIELSEN

PIERRE SVENNINGSEN

GUNDEL MØLLE

KIRA AARHØJEN

August 1981 - februar 1982

Heidi Abrahamsen, 3800 Torshavn
Gitte Albek, 2860 Søborg
Helle W Andersen, 6700 Esbjerg
Karin Andersen, 5771 Stenstrup
Heidi Astrup, 2450 Kbh SV
Lone Bang, 8471 Sabro
Else Bengtson, 8330 Beder
Christina Brandt, 2960 Rungsted Kyst
Pia Bruun, 4250 Fuglebjerg
Pia Carow, 2635 Ishøj
Addie Celander, 3480 Fredensborg
Ernst Christensen, 6800 Varde
Tina Christoffersen, 2500 Valby
Karsten Deutschbein, 6640 Lunderskov
Maike Gross, 2392 Glückburg
Gitte Hansen, 2750 Ballerup
Irene Hansen, 5492 Vissenbjerg
Karin Hansen, 8800 Viborg
Katrine G Hansen, 2000 Kbh F
Marianne Hansen, 2740 Skovlunde
Pernille Hansen, 4000 Roskilde
Anette W Jensen, 8900 Randers
Dorte S Jensen, 2860 Søborg
Marianne Jensen, 9400 Nr. Sundby
Jeanett Johansen, 4130 Viby Sj
Kjeld-Peter Johansen, 2791 Dragør
Christina Jørgensen, 4900 Nakskov
Mette Jørgensen, 4174 Jystrup
Thomas Jørgensen, 2000 Kbh F
Anette Kerian, 2400 Kbh NV
Morten Kjeldgaard, 1972 Kbh V
Marni Laksafoss, 3870 Klaksvik
Borgarhjørt Larsen, 3800 Torshavn
Charlotte Larsen, 2650 Hvidovre
Aase Larsen, 7830 Vinderup
Vedis Leifsdóttir, 101 Reykjavik
Merete Lernov, 2800 Lyngby
Mads Lumholt, 2620 Albertslund
Lone Marqvardsen, 2500 Valby
Anne Mathiassen, 2400 Kbh NV
Alan Mikkelsen, 1879 Kbh V
Lisbeth Minddal, 5600 Fåborg
Berit Mohr, 2100 Kbh Ø
Petra Møller, 2390 Flensborg
Gitte Nielsen, 2880 Bagsværd
Jane A Nielsen, 3400 Hillerød
Kent T Nielsen, 7620 Lemvig
Ronnie Nielsen, 4600 Køge
Lene M Olsen, 7100 Vejle
Jan M Pedersen, 4400 Kalundborg

Maiken W Petersen, 3250 Gilleleje
Nelly Pedersen, 4220 Korsør
Helle Perregaard, 2840 Holte
Birgitte Poulsen, 9000 Ålborg
Nanna Poulsen, 2620 Albertslund
Susanne Poulsen, 5700 Svendborg
Steen Puggaard, 2750 Ballerup
Preben Richs, 4000 Roskilde
Liselotte Rønn, 6700 Esbjerg
Marianne Sahl, 4100 Ringsted
Allan Frank Serop, 4100 Ringsted
Peter Seemann, 2830 Virum
Lone Sindahl, 2100 Kbh Ø
Kristina Størup, 9800 Hjørring
Solveig Søndergaard, 5500 Middelfart
Susanne Sørensen, 3630 Jægerspris
Tilka B Sørensen, 5771 Stenstrup
Tina V Sørensen, 4100 Ringsted
Pia Terkelsen, 4593 Eskebjerg
Vibeke Thomsen, 3500 Værløse
Anita Udengaard, 9500 Hobro
Jeanette Willumsen, 2860 Søborg

Marts - juni 1982

Jesper La Cour Andersen, 2840 Holte
Jimmy Andersen, 5856 Ryslinge
Bitten Andersen, 8950 Ørsted
Peter Andersen, 8900 Randers
Vinnie Andersen, 2800 Lyngby
Laila Balle, 1871 Kbh V
Johnny Beck, 8450 Hammel
John Beiner, 4400 Kalundborg
Lene Blok, 9700 Brønderslev
Susanne Boulund, 6700 Esbjerg
Hans Boysen, 2265 Ladelund
Bodil Brask-Nielsen, 7800 Skive
Ann Bygballe, 8900 Randers
Tine Carlsen, 8900 Randers
Anja Christensen, 7680 Thyborøn
Lars Christiansen, 2500 Valby
Annelise Cramer, 3630 Jægerspris
Karsten Deutschbein, 6640 Lunderskov
Niels-Henrik Frandsen, 4330 Hvalsø
Ann Tina Claring, 2840 Holte
Helle Hald, 8900 Randers
Eva Hansen, 8260 Viby J
Jim Henriksen, 2740 Skovlunde
Simon Henriksen, 2740 Skovlunde
Anders Holm, 2920 Charlottenlund
Anette Jacobsen, 8240 Risskov
Johnny Jacobsen, 8280 Trige
Gry Jemer, 8471 Sabro
Helga Jensen, 8791 Tranebjerg
Hanne Jespersen, 6630 Rødding
Johny Jørgensen, 2730 Herlev
Kim Klitgaard, 2650 Hvidovre
Anette Kristensen, 5250 Odense SV
Lone Kurdahl, 5500 Middelfart
Bjarne Laugesen, 6920 Videbæk
Ea Liisborg, 2830 Virum
Anette Lyng, 4000 Roskilde
Lone Løvgreen, 2750 Ballerup
Birgit Munch, 3730 Neksø
Lene Møller, 8981 Spentrup
Petra Møller, 2390 Flensborg
Helle Nielsen, 3550 Slangstrup
Susanne Nielsen, 6670 Holsted
Tinne Nielsen, 9700 Brønderslev
Pan Otkjær, 8840 Rødkærsbro
Lisa Pedersen, 4250 Fuglebjerg
Jan Petersen, 2650 Hvidovre
Tine Petersen, 4733 Tappernøje

Flemming Poulsen, 2791 Dragør
Anne-Marie Rasmussen, 4652 Hårlev
Irene Rasmussen, 5500 Middelfart
Susanne Rasmussen, 2640 Hedehusene
Annette Ren, 2791 Dragør
Anelisa Rosing, 2880 Bagsværd
Bettina Simmelsgaard, 2610 Rødovre
Jesper Skriver, 8260 Viby J
Bjarne Sørensen, 2630 Tåstrup
Carsten Sørensen, Schweiz
Charlotte Ternvald, 2680 Solrød Str.
Lisbeth Thøgersen, 2840 Holte
Lene Vestergaard, 8831 Løgstrup
Susanne Zajac, 7470 Ikast

JESPER LA COUR
ANDERSEN

JIMMY
ANDERSEN

BITTEN
ANDERSEN

PETER
ANDERSEN

WINNIE
ANDERSEN

LAILA
BALLE

JOHNNY
BECK

JOHN
BEINER

LENE
BLOK

SUSANNE
BOULUND

HANS
BOYSEN

BØLL
BRASK-NIELSEN

ANN
BYGALLE

TINE
CARLSEN

ANJA
CHRISTENSEN

LARS
CHRISTIANSEN

ANNELISE
CRAMER

KARSTEN
DEUTSCHBEIN

NIELS-HENRIK
FRANSEN

ANN TINA
GLARVIG

HELLE
HALD

EVA
HANSEN

JIM
HENRIKSEN

SIMOH
HENRIKSEN

ANDERS
HOLM

ANETTE
JACOBSEN

JOHNNY
JACOBSEN

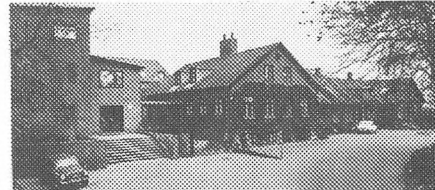
GIV
JEMER

HELGA
JENSEN

HANNE
JESPERSEN

EGÅ UNGDOMS-HØJSKOLE

MARTS-JUNI 1982

JOHNNY
JØRGENSEN

KIM
KLITGAARD

ANETTE
KRISTENSEN

LONE
KURDAHL

BJARNE
LAUGESEN

EÅ
LISBORG

ANETTE
LYNGDE

LONE
LOVGREEN

BIRGIT
MUNCH

LENE
MØLLER

PETRA
MØLLER

HELLE
NIELSEN

SUSANNE
NIELSEN

TINNE
NIELSEN

PAN
OTKJÆR

LISA
PEDERSEN

JAN
PETERSEN

TINE
PETERSEN

FLEMMING
POULSEN

ANNE-MARIE
RASMUSSEN

IRENE
RASMUSSEN

SUSANNE
RASMUSSEN

ANNETTE
REN

ANELISA
ROSIING

BETTINA
SIMMELSGAARD

JESPER
SKRIFER

BJARNE
SØRENSEN

CARSTEN
SØRENSEN

CHARLOTTE
TERNVALT

ERIK PILL
CHRISTENSEN

HEIKI ØSTENTKJÆR
JENSEN

FINN LYPKE
SCHMIDT

ELSE
JENSEN

LISE
ROSSHOU

BIRGIT
MAHLER

LISBETH
THØGENSEN

LENE
VESTERGAARD

SUSANNE
ZALAG

ODD
FREDERIKSEN

JØRGEN
RASMUSSEN

TØRKILD
HOLST

ELNA
MADSEN

ELD
MADSEN

INGA
POULSEN

INGE
NIELSEN

GUNVOR
MØLLE

KIRA
ANDERSEN

August 1982 - februar 1983

Heidi Ahle, 9220 Ålborg
Elin Algreen-Petersen, 2100 Kbh Ø
Bettina Andersen, 6200 Åbenrå
Henrik B Andersen, 2630 Tåstrup
Kim Andersen, 9800 Hjørring
Helena »Tøk« Andersen, 7861 Balling
Susanne Bach, 9520 Skørping
Ulrik L Bargel, 9800 Hjørring
Thormod Bech-Nielsen, 3460 Birkerød
Anders Bertelsen, 2830 Virum
Anne Sofie Bjerg, 6700 Esbjerg
Maia K Christensen, 3050 Humlebæk
Arne Christiansen, 6330 Røddekro
Sussi Nørager Christiansen, 5853 Ørbæk
Mette Clausen, 3390 Hundested
Poul Drasbek, 4000 Roskilde
Katherine »Puk« Elmsdal, 2950 Vedbæk
Jørgen P Eskesen, 6670 Holsted
Kirsten Frandsen, 9900 Frederikshavn
Tue Gudnitz, 9550 Mariager
Helle Halbro, 5464 Brenderup
Anne C Hansen, 2791 Dragør
Anne Marie W Hansen, 1829, Kbh V
Annette B Hansen, 3390 Hundested
Kim P Hansen, 4300 Holbæk
Tina Hansen, 3210 Vejby
Vivian Hansen, 8870 Langå
Jens Helbo, 8270 Højbjerg
Bolette Hjorth, 5700 Svendborg
Vigdis Hoff, Norge
Dorthe Houlberg, 2830 Virum
Peter A Jacobsen, 8850 Bjerringbro
Pernille Jagert, 7500 Holstebro
Bettina N Jensen, 2600 Glostrup
Dorthe R Jensen, 2300 Kbh S
Eivind Jensen, 8500 Grenå
Jesper Sydney Jensen, 3600 Fr. sund
Søren Vinter Jensen, 2730 Herlev
Lone Johansen, 4733 Tappernøje
Birgitte C Johnsen, 2820 Gentofte
Arendse Kjørulff-Schmidt, 2920 Charl.
Mai-Brit Kristiansen, 8900 Randers
Malene Larsen, 4300 Holbæk
Birgitte Laursen, 5250 Odense SV
Tine O Laursen, 8600 Silkeborg
Thomas Lindblad, 6400 Sønderborg
Peter Maybom, 3300 Fr.værk
Lone V Molsted, 4230 Skælskør
Charlotte Myrthue, 8220 Brabrand
Annette M Nielsen, 9900 Fr.havn

Birgit T Nielsen, 6971 Spjald
Kirsten Nygaard, 8355 Ny Solbjerg
Lisbeth B Olsen, 8210 Århus V
Martin Olsen, 1850 Kbh V
Randi »Rebel« Olsen, 8000 Århus C
Henriette K Pedersen, 3550 Slagerup
Lisbeth Pedersen, 9330 Dronnigl.
Tina Pedersen, 7800 Skive
E Chris Quakernaat, 8983 Gjerlev
Lisbeth H Rasmussen, 5485 Skamby
Tom Selig, 2920 Charlottenl.
Anita F Simonsen, 3630 Jægerspris
Britt T Skipper, 3630 Jægerspris
Karina Skibby, 2680 Solrød Str.
Mette Stadsbjerg, 2610 Rødovre
Ulla B Straarup, 2600 Glostrup
Ulla Staal, 8660 Skanderborg
Peter Sørensen, 2820 Gentofte
Johnny R Thode, 2620 Albertslund
Karen-Marie Tolsgaard, 8850 Bjerb.
A Mette Walther, 5330 Munkebo
Frederik Østergaard, 3460 Birkerød

HEIDI ABRAHAMSON

GITTE ALBEK

HELLE W. ANDERSEN

KARIN ANDERSEN

HEIDI ASTRUP

LONE BANG

ELSE BENGTSON

CHRISTINA BRANDT

PIA L. BRUUN

PIA L. CAROW

ADDIE CELANDER

ERNST H. CHRISTENSEN

TINA CHRISTOFFERSEN

KARSTEN DEUTSCHEIN

MAIE GROSS

GITTE HANSEN

IRENE HANSEN

KARIN HANSEN

KATRINE G. HANSEN

MARIANNE HANSEN

PERNILLE M. HANSEN

ANETTE W. JENSEN

DORTE S. JENSEN

MARIANNE JENSEN

JEANETT P. JOHANSEN

KJELD PETER JOHANSEN

CHRISTINA JØRGENSEN

METTE JØRGENSEN

THOMAS JØRGENSEN

ANETTE KERIAN

MORTEN KJELDGAARD

MARHI LAKSFOSS

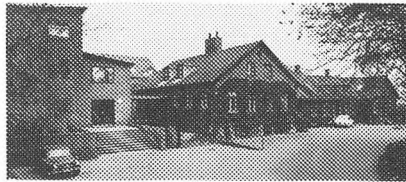
M. BORGARHØJT LARSEN

CHARLOTTE LARSEN

AASE LARSEN

VEDE LEIFSOOTTIR

MERETE LERVOV

MADS LUMHOLT

LONE MARKVORSEEN

ANNE MATHIASEN

ALAN C. MIKKELSON

LISBETH MINDAL

BERT MOHR

PETRA MÖLLER

GITTE NELSEN

GITTE DEGN WFISEN

JANE A. NELSEN

KENT T. NELSEN

RONNIE NELSEN

LENE M. OLSEN

JAN M. PETERSEN

MAIKEN W. PETERSEN

NELLY PEDERSEN

HELLE PERREGAARD

BIRGITTE POULSEN

NANNA POULSEN

SUSANNE POULSEN

STEEN PLUGGAARD

PREBEN RICKS

LISELOTTE RØNN

MARIANNE SAHL

ALLAN FRANK SEROP

PETER SEEMANN

LONE SINDAHL

KRISTINA STØRUP

SOLVEIG SØNDERGAARD

SUSANNE SØRENSEN

TILKA B. SØRENSEN

TINA V. SØRENSEN

ERIK PILL CHRISTENSEN

HEIKI ØSTENTKJÆR JENSEN

FINN LYPKE SCHMIDT

ELSE JENSEN

LISE ROSCHOU

BIRGIT MAHLER

KAREN LIS CHRISTENSEN

PIA TERKELSEN

VIBEKE B. THOMSEN

ANITA UØNGAARD

JEANETT WILLUMSEN

ODD FREDERIKSEN

JØRGEN RASMUSSEN

TORVALD HØLST

JENS HØSTRUP-JESSEN

ELINA MADSEN

ELD MADSEN

INGA POULSEN

VELA KLÆM

INGE NELSEN

ELVFOR MØLLE

KIRA ANDERSEN

EGÅ UNGDOMS-HØJSKOLE

AUGUST 01 FEBRUAR 1992

Elevforeningens regnskab 1981-82

Indtægt:

Kassebeholdning ved periodens start	3.483,85
Indtægt ved elevmøde	15.914,75
Medlemsbidrag	11.762,00
Salg af Egåbøger på skolen	54,65
Indvundne renter	128,59
Kontingenter 1980-81	318,00
Egånåle samt rest protokolkøb 79-80	50,15
Lånt af skolen til porto til Egåbogen	5.075,00

Balance 36.786,99

Udgifter:

Elevmøde	13.067,36
Blanketter og tryksager	627,76
Porto incl. 1980-81	10.697,10
Egåbogen	9.180,50
Tilbagebetalt kontingent og elevmøde	64,00

I alt 33.636,72

Kassebeholdning ved periodens slutning 3.150,27

Balance 36.786,99

Egåfondets regnskab 1981-82

Indtægt:

Kassebeholdning	758,98
Renter fra Sparekassen (pr. 8.9.82)	116,84
Renter fra obligation	40,00

Balance 915,82

Udgift:

Kassebeholdning	915,82
Balance	915,82

Formue:

Sparekassebog	915,82
Obligation	1.000,00

I alt 1.915,82